EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 14.11.2008
KOM(2008) 721 lõplik

2008/0216 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks

{SEK(2008) 2760}
{SEK(2008) 2761}

(komisjoni esitatud)

SELETUSKIRI

I. Ettepaneku taust

Üldine taust

Ühise kalanduspoliitika nurgakivi on püügimahtude piiramine ja kontrollimine, määrates lubatud kogupüügi ja riiklikud kvoodid koos tehniliste eeskirjade ning püügikoormuse reguleerimise kavadega. Ühise kalanduspoliitika keskmes on Euroopa kalanduse kontrollipoliitika, kuna selle usaldusväärsus sõltub kõnealuse kontrollipoliitika tõhusast rakendamisest. Hoolimata mõningatest edusammudest, on kontrollisüsteemil jätkuvalt olulised puudujäägid, mille on tuvastanud nii Euroopa Komisjon[1] kui ka Euroopa Kontrollikoda[2]. Praegune kontrollisüsteem on ebatõhus, kulukas ja keeruline ning ei anna soovitud tulemusi. Kontrollipoliitika jätkuval suutmatusel on olulised tagajärjed kalavarude, kalamajanduse ja kalandusest sõltuvate piirkondade tulevikule. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku oluliselt reformida ühise kalanduspoliitika osaks olevat kontrollisüsteemi. Kõnealune algatus on komisjoni põhiprioriteet kalanduse alal 2008. aastal.

Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Keskendudes ühise kalanduspoliitika igale aspektile, peaks kontrollipoliitika reformimine globaalse ja integreeritud lähenemise tõttu mitte ainult parandama kontrollivõimet ja kalavarude majandamist ning looma ELis võrdsed võimalused, vaid omama ka positiivset strukturaalset mõju kalandusele ja turule ning seega võitlema eeskirjade eiramisega seotud keskkonna-, majandus- ja sotsiaalsete tagajärgede vastu. Täpsemalt on ettepaneku eesmärk saavutada järgnev:

Uus ühine lähenemine kontrollimisele ja inspekteerimisele
Ühtlustatud inspekteerimiskorra ja kõrgemate standardite kasutusele võtmine peaks tagama ühetaolise kontrollipoliitika rakendamise liikmesriigi tasandil, võttes samas arvesse ja austades erinevate kalalaevastike mitmekesisust ning eripära.

Eeskirjade järgimise tava
Eesmärk on mõjutada kõigi kogu püügitegevuses (püüdmine, töötlemine, levitamine ja turustamine) osalevate sidusrühmade käitumist, nii et ühise kalanduspoliitika ja selle määruste täitmine saavutataks mitte ainult seire ja kontrollitegevuse abil, vaid ka eeskirjade järgimise üldise tava tulemusena, kus kõnealuse majanduse iga osa panustab täitmistegevusse ning taastatakse ühise kalanduspoliitika eeskirjade õiguspärasus.

Ühise kalanduspoliitika eeskirjade tõhus kohaldamine
Eesmärk on tugevdada komisjoni haldusvolitusi ning võimet sekkuda võrdeliselt sellega, kui suurel määral on liikmesriigid sätted täitmata jätnud. Komisjoni ja liikmesriikide kohustused määratletakse selgelt, et vältida kattumisi ning tagada, et komisjon jääb oma põhitegevuse, ühise kalanduspoliitika eeskirjade liikmesriikidepoolse rakendamise kontrollimise ja kindlakstegemise juurde. Praegune mikrotasandi otsuste süsteem tuleks järk-järgult asendada makrotasandil toimuval haldamisel põhineva lähenemisega.

---

1 KOM(2007) 167 (lõplik)
2 Eriaruanne nr 7/2007

Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid

Kõnealuse kontrollipoliitika alus on nõukogu määrus (EMÜ) nr 2847/93 (edaspidi „kontrollimäärus”[3]) ning nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 (edaspidi „algmäärus”[4]) V peatükk. Kontrollimäärust on muudetud kaksteist korda. Kontrollimääruse arvukate muutmistega põhjustatud keerukuse teeb veelgi halvemaks asjaolu, et hulk kontrollisätteid sisaldub mitmes eraldiseisvas määruses.

Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega

Ettepanek toetab ühise kalanduspoliitika üldist eesmärki – nimelt vee-elusressursside säästvat kasutamist. Lisaks toetab see loodusvarade kaitsmisele keskendudes säästva arengu strateegiat, milles Euroopa Ülemkogu juunis 2006 kokku leppis. Samuti on see kooskõlas säästva arengu teemalisel tippkohtumisel aastal 2002 kehtestatud eesmärkidega seoses kalapüügi haldusega[5] ning parema ookeanide haldamise poole püüdlemise põhimõttega, millest juhinduvad käimasolevad arutelud ühenduse tulevase merenduspoliitika kohta. Lisaks kuulub kontrollireformi üldine eesmärk komisjoni tuvastatud nelja peamise valdkonna alla, kus ühenduse õiguse rakendamises on praegu arenguruumi[6].

II. Konsulteerimine huvitatud isikutega ja mõju hindamine

Konsulteerimine huvitatud isikutega

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloomustus
Ettepaneku ettevalmistamisel peeti liikmesriikidega (ministrite ja ekspertide tasandil) ning sektori esindajate, nõuandvate organite ja kõigi teiste huvitatud isikutega mitmeid konsultatsioone. Töö käesoleva ettepaneku koostamiseks sai tõuke talitustevahelise juhtrühma loomisest töörühmadega kindlaks määratud küsimuste jaoks, et üldist lähenemist analüüsida.

1. Liikmesriigid

- Komisjon koostas mitteametliku dokumendi, milles käsitletakse põhiaspekte seoses kavandatava reformiga. Seda arutati kalandusministrite mitteametlikul kohtumisel 18. veebruaril 2008. Eelnevalt oli 15. jaanuaril 2008 toimunud kohtumine liikmesriikide kalandusametnikega. 1. veebruaril 2008 toimus kohtumine liikmesriikide kalanduse kontrolli ekspertidega, et esitleda reformi eesmärke.

- Merendus- ja kalandusasjade peadirektoraat (DG MARE) lõi liikmesriikide ekspertide töörühma, et määratleda ühtlustatud inspektsioonikord ning kontrollistandardid.

- Londonis, Madridis ja Kopenhaagenis toimus kolm elektroonilise aruandlussüsteemi tehniliste ekspertide kohtumist. Need omakorda aitavad

---

3 Nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2847/1993, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem (EÜT L 261, 20.10.1993)

4 Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta (EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59)

5 Säästva arengu teemalise tippkohtumise aruanne, Johannesburg, Lõuna-Aafrika Vabariik, 26. august - 4. september 2002 (ÜRO väljaanne)

6 Vt KOM(2007) 502 (lõplik), 5.9.2007, „Tulemuslik Euroopa – ühenduse õiguse kohaldamine”

kaasa ajakohaste tehnoloogiate paremale kasutamisele vastavalt uuele kontrollimäärusele.

- Reformiga seoses on liikmesriikidega (Kreeka, Itaalia, Poola, Hispaania ja Rootsi) allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandumid. Need märgivad muutust lähenemises, kuna sisaldavad selgelt määratletud lähtepunkte arendusteks kalanduse kontrollisüsteemides vaatlusalustes liikmesriikides.

2. Sidusrühmadele nõuandvad organid ja laiem üldsus

- 10. aprillil 2008 korraldati ühepäevane seminar piirkondlike nõuandekomisjonide ning kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee esindajatega, et saada teada nende arvamusi ühise kalanduspoliitika kontrollipoliitika kavandatava reformi kohta.

- DG MARE osales kalapopulatsioonide jälgitavuse projekti ja Taani Tehnikaülikooli veeressursside instituudi (DTU Aqua) kontekstis ka jälgitavuse seminaridel, mis on reformi lahutamatuks osaks. DG MARE korraldas koos Teadusuuringute Ühiskeskusega 17. juunil 2008 Brüsselis sel teemal seminari.

- Reformi esitleti halduskoormuse küsimust käsitlevale sõltumatute sidusrühmade kõrgetasemelisele töörühmale selle koosolekul 18. septembril 2008. Esimees teatas, et töörühm hindab väga DG MARE antud lühiiseloomustust ning toetab täielikult kavandatud reformi, arvestades halduskoormuse kavandatud vähenemist sektori jaoks.

- Ajavahemikus veebruarist maini 2008 peeti ulatuslikke avalikke arutelusid komisjoni talituste töödokumendi põhjal, mis avaldati komisjoni veebisaidil. DG MARE koostatud arutelu dokument esitas probleemi lühianalüüsi, mis oli üles ehitatud kõnealuses mitteametlikus dokumendis määratletud üheksale võimalikule tegevusvaldkonnale.

Vastuste kokkuvõte ja nendega arvestamine

Komisjoni sammud said konsultatsiooniprotsessis osalenute käest positiivset tagasisidet. Peaaegu igas kaastöös rõhutati, et on vaja hoogustada ühenduse tegevust kõnealuses valdkonnas. Saadi 25 kaastööd suurelt hulgalt sidusrühmadelt. Kõik saadud kaastööd avaldati komisjoni ametlikul veebisaidil, märkides nende autorid ja päritolu[7].

Konsultatsioonis osalenud kiitsid üldiselt komisjoni algatuse ja selle peamised eesmärgid heaks. Kõik nõustusid ühehäälselt kontrollisüsteemi reformimise vajaduses. Paljud osalejad rõhutasid, et eeskirjade järgimise tava peaks olema reformi peamine eesmärk. Täpsemalt toetasid kõik sidusrühmad ühtlustatud haldussanktsioonide kasutuselevõtmist, eeskirjade lihtsustamist ja tõhustamist ning koostöö ja abistamise tugevdamist. Valitsusvälised organisatsioonid ja ametivõimud toetasid reformi iseäranis kui tõhusat vahendit keskkonda säästva kalanduse vaatenurgast. Kõik nõustusid inspektsioonile ja kontrollile uue lähenemise arendamise vajaduses ELi tasandil, mis looks võrdsed võimalused ja soodustaks tõhustatud koostööd komisjoni, liikmesriikides asuvate kalanduse kontrolliasutuste ja ettevõtjate vahel kogu tootmisahelas. Nad nõustusid, et kontrolliasutus peaks koordineerimises ja väljaõppes

[7] http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/governance/consultations/consultation_280208_contributions_en.htm

täitma olulisemat ja edasiviivamat rolli. Valitsusvälised organisatsioonid pooldasid komisjonile õigeaegseks sekkumiseks rohkemate vahendite andmist, samas kui kalamajandus tundis muret, kas pigem majandusharu ja mitte liikmesriigid peavad kandma liikmesriikide suhtes võetud meetmete ja EÜ abi peatamise kulusid.

Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Asjaomased teadus-/pädevusvaldkonnad

Komisjon kasutas välist ekspertiisi, et toetada mõningaid argumente käesolevas aruandes. Ekspertidel paluti määrata kavandatavate poliitikavalikute tõenäolised positiivsed ja negatiivsed mõjud, sealhulgas kompromissid vastandlike eesmärkide saavutamisel, et saaks vastu võtta informeeritud poliitilisi otsuseid.

Peamised organisatsioonid/eksperdid, kellega konsulteeriti

Komisjoni ja välise konsultandi, mere elusressursside hindamise rühma (MRAG) vahel sõlmiti erileping (raamlepingu FISH/2006/09 – Uuringud ühise kalanduspoliitika ja merenduse valdkonnas – sari 4: Ühise kalanduspoliitikaga seotud mõju hindamise uuringud raames).

Saadud ja kasutatud nõuannete kokkuvõte

- Näitlikud kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed analüüsid näitavad, et kuigi mõned kavandatavatest meetmetest on olulisemad kui teised, on kogu paketi rakendamine tervikuna pigem siduva kui vabatahtliku vahendiga, mis sarnaneb näiteks ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni vastutustundliku kalapüügi juhendiga, tõenäoliselt kõige tõhusam viis eeskirjade järgimise kõrge taseme saavutamiseks.

- Kui kavandatavad meetmed rakendatakse siduva määrusega ning kui liikmesriigid kohaldavad käesolevat määrust ja kehtivaid mitmeaastaseid taastamiskavasid, võivad kogutulud majandusharule taastatud ja paremini kaitstud varude tulemusena olla 10 aastaga umbes 10 miljardit eurot. Sellise majandusliku kasuga kaasneb tõenäoliselt tööhõive kogukasv kuni 4 000 uue töökoha võrra kõigi alasektorite lõikes. Oluline punkt on see, kuidas kalakasvatuse kasv stimuleerib uusi töökohti asjaomastes sektorites ja piirkondades.

- Kui palju uue määruse rakendamise kõnealust kasu toob sõltub kontrolli rõhuasetuse nihkumisest merelt kulutasuvamale maismaal asuvale tegevusele, mis nõuab alguses suuremaid investeeringuid pigem töömeetoditesse kui kontrollimeetmetesse. Kuid kogutulud peaksid kiiresti tekkima, vähendades järk-järgult suhtelisi kulusid kaks või kolm aastat pärast rakendamist, sõltuvalt eeskirjade järgimise tava saavutamisest.

- Kontrollimeetmete efektiivsemaks muutmisel ja tõhususe suurenemisel saab kasud tõhususes üle kanda ettevõtjatele kalanduse suurenenud tasuvuse ning laevapere ja teiste töötajate jaoks saada oleva osa näol.

Eksperdiarvamuse avalikustamiseks kasutatud vahendid

Uurimus avalikustatakse DG MARE veebisaidil.

Mõju hindamine

Komisjon viis läbi ettepaneku mõju hindamise; kõnealune aruanne on kättesaadav DG MARE veebisaidil. Aruandes käsitleti järgmisi võimalusi:

- 1. võimalus: poliitikat ei muudeta. Jätkatakse praeguse poliitikaga ja keskendutakse kehtiva raamistiku rakendamisele ja jõustamisele.

  Variant 1: poliitikat ei muudeta, praeguse olukorra jätkumine

Peamine eeldus selle variandi puhul on see, et praegune kontrollipoliitika on piisav, et tagada eeskirjade täitmist ühise kalanduspoliitika eesmärkide toetuseks, ning et probleemi tuum on liikmesriikide kehtivate reguleerivate nõuete puudulik rakendamine. Rõhku võiks panna kehtivate õigusaktide tõhusamale rakendamisele.

Variant 2: kehtiva raamistiku rakendamine ja jõustamine rakendusmääruste kaudu

Alternatiivina praeguse olukorra lihtsale jätkumisele võiks selle variandi puhul võtta vastu täitmata rakendusaktid, et tagada igakülgse kontrollisüsteemi aluseks täielik tehniliste eeskirjade kogum.

See tavapärane lähenemine tähendab, et olemasolevale keerulisele süsteemile lisatakse kooskõlastamata viisil täiendavaid lisaeeskirju, arendamata uut lähenemisviisi kontrollile ja inspektsioonile. Komisjoni suutmatusega kaasneksid jätkuvalt riikide õigussüsteemide püsiv leebus rikkumiste suhtes, mitterahuldavad järelmeetmed õiguslikel või menetluslikel põhjustel ning mittetäielikud andmed sanktsioonide ja eelnevate rikkumiste kohta.

- 2. võimalus: kontrollimääruse ümbersõnastamine koos tegevusjuhendiga

  Konsolideeritud õiguslikku raamistikku ja sellist suunavat vahendit, nagu tegevusjuhend, ühendav lähenemine võib teataval määral aidata parandada praegust kontrollisüsteemi. Mõni püügipiirkond võib taastuda kalalaevastiku ühe osa või rohkemate osade ühepoolse tegevuse tulemusena, kuid üldiselt ei muudaks see lähenemine praeguste sätete sisu ega lisaks ühtegi uut õiguslikku vahendit ning see sõltuks liiga palju vabatahtlikust rakendamisest liikmesriikides.

- 3. võimalus: reguleeriv vahend uue siduva määruse kujul

  Kolmas hindamiseks esitatud võimalus oli reformipaketi rakendamine ühenduse tasandil siduva reguleeriva teksti abil. See lähenemine põhineb võrdsete võimaluste loomisel ELis. See tagaks ühise kalanduspoliitika eeskirjade ühetaolise kohaldamise kogu ELis ning kõigi kalurite mittediskrimineeriva kohtlemise. Komisjoni inspektorite suurenenud suutlikkus teeks ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamise puudujääkide varjamise liikmesriikide jaoks keerulisemaks.

- 4. võimalus: ühise kalanduspoliitika kontrollipoliitika koondamine ELi tasandile koos komisjoni ja Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri (CFCA) suurenenud õiguspädevustega

  Selle võimaluse järgi kasutaksid komisjon ja kontrolliagentuur ühiselt liikmesriikide inspekteerimisvahendeid ning arendaksid välja üldiselt aktsepteeritavad standardid pikaajalise eesmärgiga luua teatavat liiki Euroopa rannavalvesüsteem. Kuid sellest võimalusest pidi varakult loobuma, kuna ülesannete ümberjagamine komisjoni ja liikmesriikide vahel oleks Euroopa Ühenduse asutamislepingus ettenähtust ulatuslikum. Poliitiliselt on kujuteldamatu, et liikmesriigid nõustuksid äkki andma sellist pädevust riigiülesele organile. Lisaks kaasneks sellise võimalusega oluline eelarve suurenemine, mida komisjon ei suudaks kanda.

III. Ettepaneku õiguslik külg

Ettepaneku sisu

Ettepaneku põhiidee on, et tõhus kontrollipoliitika peaks olema globaalne ja integreeritud ning katma probleemi kõiki tahkusid n-ö võrgust taldrikuni.

Uus ühine lähenemine kontrollile ja inspektsioonile
Kuigi tehniliste eeskirjade järgimine kalalaevade poolt on olulise tähtsusega, peab rohkem tähelepanu pöörama püügi igakülgsele seirele. Selles kontekstis on eriti tähtis saavutada

- standarditud ja koordineeritud inspektsioonitegevus ja -meetmed ahela igas lülis (merel, sadamas, transportimisel ja turustamisel);

- taastamise ja mitmeaastaste kavade, merekaitsealade ning vette tagasilaskmise suhtes kohaldatavad erikontrollimeetmete üldstandardid;

- laiaulatusliku jälgimissüsteemi kasutusele võtmine;

- ajakohaste tehnoloogiate ja tõhusate andmete valideerimissüsteemide täielik kasutamine, et viia läbi kõigi asjakohaste andmete süstemaatilised ja terviklikud ristkontrollid;

- strateegiline kavandamine, taktikaliste eesmärkide seadmine ja proovivõtustrateegia ning

- andmete kasutamine, mis võimaldab tuvastada riske ja kontrolli efektiivsemaks muuta.

Eeskirjade järgimise tava
Selles kontekstis on vaja keskenduda

- õigusliku raamistiku lihtsustamisele ja tõhustamisele;

- ühtlustatud hoiatavate sanktsioonide kasutusele võtmisele;

- karistuspunktisüsteemi kasutusele võtmisele rikkumiste puhul, mille on sooritanud kaptenid, ettevõtjad või tegelikest tulusaajatest kalapüügilubade omanikud;

- täitemeetmetele ja kaasnevatele sanktsioonidele;

- täiustatud koostööle liikmesriikide vahel ja komisjoniga, sealhulgas Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri (CFCA) volituste laiendamisele;

- ajakohasele lähenemisele andmete edastamisel ja teabevahetusel nii liikmesriikide vahel kui ka komisjoni või Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuriga turvaliste veebisaitide kaudu.

Ühise kalanduspoliitika eeskirjade tõhus rakendamine
Ühise kalanduspoliitika eeskirjade tõhusa rakendamise tagamiseks tuleks tugevdada komisjoni võimet sekkuda võrdeliselt sellega, kui suurel määral on liikmesriigid sätted täitmata jätnud. Samal ajal tuleks suurendada komisjoni haldussuutlikkust. Ettepanekute hulka kuuluvad

- komisjoni inspektorite volituste ümbermääratlemine;

- tegevuskavad liikmesriikide jaoks, vajaduse korral rakendamise parandamiseks;

- volitused komisjonile liikmesriikide püüginumbrite parandamiseks;

- püügipiirkondade sulgemised komisjoni algatusel;

- rohkem paindlikkust komisjoni jaoks jätkata puuduliku kvootide haldamise korral kvootidest mahaarvamistega ja

- finantsmeetmed halva majandamise korral.

Õiguslik alus
Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 37.

Subsidiaarsuse põhimõte
Ettepanek tehakse ühenduse ainupädevusse kuuluvas valdkonnas. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

Proportsionaalsuse põhimõte
Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel. Ühise kalanduspoliitika kontrollisüsteemi praeguste puudujääkidega tegelemine nõuab meetmeid, mis vastaksid asjakohaste tegevuste ulatusele ning oleksid kohaldatud nende iseloomule. Säästev vee-elusressursside kasutamine on juba iseenesest valdkond, mida tuleb reguleerida ühenduse tasandil ning mida ei saa hallata eraldiseisvate meetmetega riiklikul tasandil. Pakkudes välja uut raamistikku ühise kalanduspoliitika tegevuste kontrolliks, vastab komisjon sidusrühmade ja liikmesriikide nõuetele luua ELi tasandil võrdsed võimalused. Ühtlustatud inspektsiooni- ja kontrollimeetmete määratlus on oma olemuselt küsimus, millega tuleb tegeleda ELi tasandil.

Õigusakti valik
Kavandatud õigusakt(id): määrus.

Muud meetmed ei oleks asjakohased järgmistel põhjustel: ühine kalanduspoliitika on ühenduse ainupädevusse kuuluv valdkond. Ühenduse tasandil vastu võetud eeskirjad peavad olema ühtsed ja siduvad, et vältida erinevate standardite samaaegset rakendamist liikmesriikides. Seetõttu on õigustatud, et need meetmed peaksid olema määruse vormis.

IV. Mõju eelarvele

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

V. Lisateave

Lihtsustamine

Käesolev ettepanek viib asjakohaste õigusaktide lihtsustamiseni koos täiustustega kontrollisüsteemis. Aastate jooksul on praegune ühise kalanduspoliitika kontrollipoliitika lisanud erinevate määruste vahel hajutatud sätteid, millest mõned kattuvad. Üks käesoleva ettepaneku eesmärkidest on tuua selgust kohaldatavatesse kontrollieeskirjadesse. Kuid kontroll jääb selgelt keeruliseks küsimuseks ning tuleb leida tasakaal vajalike kohustuste, mida tuleb säilitada, ja vajaduse vahel tuua selgust ning vähendada ametiasutuste ja erasektori halduskoormust.

Selles kontekstis on lihtsustamisel erinevad tahud.

- Kõnealune süsteem loob ühtse ambitsioonika raamistiku, mis kehtestab kontrolli kõiki aspekte reguleerivad põhimõtted, kuid jätab üksikasjalike tehniliste eeskirjade loomise rakendusmääruste hoolde.

- Kõnealune süsteem loob inspektsiooni- ja kontrollieeskirju ühtlustades (sealhulgas ühtlustatud sanktsioone vastu võttes) ühenduse ettevõtjate ja ametiasutuste suhtes kohaldatava ühtse raamistiku, aidates seeläbi kaasa võrdsete võimaluste loomisele ELis.

Kehtivate õigusaktide kehtetuks tunnistamine
Ettepaneku heakskiitmisele järgneb kehtivate õigusaktide kehtetuks tunnistamine.

Läbivaatamis-/muutmis-/aegumisklausel
Ettepanek sisaldab läbivaatamisklauslit.

2008/0216 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust,

olles konsulteerinud Euroopa andmekaitseinspektoriga

ning arvestades järgmist:

(1) Ühise kalanduspoliitika eesmärk, nagu on sätestatud nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta,[8] on tagada vee-elusressursside kasutamine säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimustes.

(2) Kuna ühise kalanduspoliitika edukus on seotud tõhusa kontrollisüsteemi rakendamisega, tuleks globaalse ja integreeritud lähenemise abil käesolevas määruses sätestatud meetmetega luua ühenduse inspektsiooni-, seire-, kontrolli-, järelevalve- ja rakendussüsteem ühise kalanduspoliitika kõigi eeskirjade järgimise tagamiseks, et kanda hoolt vee-elusressursside säästva kasutamise eest, hõlmates kõnealuse poliitika kõiki aspekte.

(3) Nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem,[9] kohaldamisest saadud kogemus on näidanud, et praegune kontrollisüsteem ei ole enam piisav ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks.

(4) Praegu on kontrollisätted jaotatud laiali suure hulga kattuvate ja keerukate õigustekstide vahel. Mõnda kontrollisüsteemi osa on liikmesriigid rakendanud puudulikult, mille tulemuseks on ebapiisavad ja lahknevad meetmed ühise

[8] EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.
[9] EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1.

kalanduspoliitika eeskirjade eiramise puhul, õõnestades seeläbi võrdsete võimaluste loomist kaluritele kogu ühenduses. Seetõttu tuleks kehtivat korda ja kõiki kohustusi selles konsolideerida, ratsionaliseerida ja lihtsustada, eriti topeltreguleerimiste ja halduskoormuse vähendamiste kaudu.

(5) Silmas pidades mereressursside ammendumise ulatust on ülioluline, et Euroopa Ühendus võtaks vastu vajalikud meetmed, et arendada ühise kalanduspoliitika eeskirjade ning säästva arengu teemalisel tippkohtumisel aastal 2002 kehtestatud ja ka Euroopa Ülemkogu säästva arengu strateegia eesmärkide järgimise tava kõigi ettevõtjate seas. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleb kindlustada, ühtlustada ja tugevdada kalavarude kaitse- ja majandamismeetmete, struktuurimeetmete ja turu ühist korraldust käsitlevate meetmete inspektsiooni-, seire-, kontrolli-, järelevalve- ja rakenduseeskirju. Lisaks tuleks kehtestada minimaalsed sanktsioonide tasemed teatud tõsiste rikkumiste eest ning samuti karistuspunktide süsteem eeskirjade eiramise eest.

(6) Kohustuste jaotumise liikmesriikide, komisjoni ja Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri vahel muutma selgemaks. Ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise kontroll peaks olema eelkõige liikmesriikide kohustus. Komisjon peaks omalt poolt tagama, et liikmesriigid rakendavad järjepidevalt ühise kalanduspoliitika eeskirju kogu ühenduses. Sel eesmärgil tuleks praegune mikrotasandi otsuste süsteem järk-järgult asendada makrotasandil toimuval haldamisel põhineva lähenemisega.

(7) Kalavarude majandamine ühenduse tasandil rajaneb eelkõige lubatud kogupüügil (TAC), kvootidel, püügikoormuse reguleerimise kaval ja tehnilistel meetmetel. Tuleks astuda asjakohased sammud, mis tagaksid, et liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed kõnealuste majandamismeetmete tõhusamaks rakendamiseks.

(8) Liikmesriikide ametiasutustel peab olema võimalik jälgida lossimisi oma sadamates. Sel eesmärgil peaksid kalalaevad olema kohustatud neid ametiasutusi eelnevalt teavitama oma kavatsusest lossida nende sadamates.

(9) Kalalaevade püügipäevikutes sisalduvat teavet tuleks kontrollida lossimise ajal. Seetõttu peaks kalade ja kalandustoodete lossimise ja turustamisega tegelevad isikud olema kohustatud deklareerima lossitavad, ümberlaaditavad, müügiks pakutavad või ostetud kogused.

(10) Väikestele, alla 10-meetristele kalalaevadele oleks püügipäeviku pidamise või deklaratsiooni täitmise kohustus nende püügimahtu arvestades liiga koormav. Kõnealuste laevade üle piisava kontrollitaseme tagamiseks peaksid liikmesriigid jälgima nende tegevust, võttes kasutusele proovivõtukava.

(11) Et tagada ühenduses kehtivate kaitse- ja kaubandusmeetmete täitmine, tuleks võtta meetmeid, mille kohaselt on nõutud, et kõikide ühendusse transporditud kalandustoodetega oleks kaasas nende liiki, päritolu ja kaalu tõendav veodokument.

(12) Liikmesriigid peaksid jälgima oma laevade tegevust nii ühenduse vetes kui ka sellest väljaspool. Ühenduse kalalaevade kaptenid peaksid tõhusa seire hõlbustamiseks olema kohustatud pidama püügipäevikut ning esitama lossimis- ja ümberlaadimisdeklaratsioone.

(13) Ümberlaadimisi merel ei suuda nõuetekohaselt kontrollida ei laevade lipuriigid ega rannikuäärsed riigid ning seega on ettevõtjatel võimalus vedada ebaseaduslikku püüki. Kontrolli parandamiseks peaksid ümberlaadimistoimingud ühenduse vetes olema lubatud vaid ettenähtud sadamates.

(14) Kui lubatud kogupüügi ja kvootide korraldamist täiendab püügikoormuse reguleerimise kava, tuleks kehtestada meetmed kõnealuse kava nõuetekohase rakendamise tagamiseks.

(15) Laialdase kontrollisüsteemi loomiseks peaks selline süsteem hõlmama kogu tootmisahelat ja turustamist. See peaks sisaldama ühtset jälgimissüsteemi, täiendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruses (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused)[10] sisalduvaid sätteid ja tootjaorganisatsioonide tõhustatud kontrolli. Samuti peaks see kaitsma tarbijate huve, andes teavet toote nimetuse, tootmismeetodi ja püügipiirkonna kohta kõikidel turustusetappidel, nagu on sätestatud nõukogu 22. oktoobri 2001. aasta määruses (EÜ) nr 2065/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 104/2000 üksikasjalikud rakenduseeskirjad tarbijate teavitamise kohta kalandus- ja akvakultuuritoodetest[11]. Kõnealune süsteem peaks tagama tootjaorganisatsioonide jälgimise vastavalt komisjoni 15. novembri 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 2508/2000, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 104/2000 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kalandussektori tegevuskavade kohta[12].

(16) Silmas pidades ühenduse kalalaevastiku püügimahu nõudeid, nagu on sätestatud nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 13, nõukogu 30. märtsi 2004. aasta määruses (EÜ) nr 639/2004 ühenduse äärepoolseimates piirkondades registreeritud kalalaevastike haldamise kohta,[13] komisjoni 12. augusti 2003. aasta määruses (EÜ) nr 1438/2003, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 III peatükis määratletud ühenduse laevastikupoliitika rakenduseeskirjad,[14] ning komisjoni 9. detsembri 2004. aasta määruses (EÜ) nr 2104/2004, millega sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 639/2004 üksikasjalikud rakenduseeskirjad ühenduse äärepoolseimates piirkondades registreeritud kalalaevastike haldamise kohta,[15] tuleks kasutusele võtta vahendid laevastiku püügimahu kontrolliks, mille hulka peaks kuuluma mootorivõimsuse ja püügivahendite kasutamise seire.

(17) Erikorra kohaste mitmeaastaste kavade, merekaitsealade ning vette tagasi laskmise suhtes tuleks kohaldada vastavaid eriotstarbelisi kontrollimeetmeid. Tuleks muuta selgemaks püügipiirkondade reaalajas sulgemise kehtestamise ja tühistamise menetlus.

(18) Tuleks kasutusele võtta uus ühine lähenemine kontrollile, mis sisaldab püügi laiaulatuslikku seiret, et tagada kalandussektorile võrdsed võimalused, mis võtaksid arvesse erinevusi laevastiku eri osade vahel; sel eesmärgil tuleks luua ühised kriteeriumid kalanduskontrolli rakendamiseks ning eelkõige kehtestada standarditud ja

---

10 EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.
11 EÜT L 278, 23.10.2001, lk 6.
12 EÜT L 289,16.11.2000, lk 8.
13 ELT L 102, 7.4.2004, lk 9.
14 ELT L 204, 13.8.2003, lk 21.
15 ELT L 365, 10.12.2004, lk 19.

koordineeritud inspektsioonimenetlused merel, maismaal ning kogu turuahelas. Osana uuest lähenemisest tuleb liikmesriikide, komisjoni ja Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri vastavad kohustused muuta selgemaks.

(19) Kontrollitegevus ja -meetodid peaksid põhinema riskijuhtimisel, kasutades süstemaatiliselt ja terviklikult ristkontrolli menetlusi.

(20) Järjepidevaks ja tõhusaks rikkumiste menetlemiseks tuleks lisada säte, mis võimaldab komisjoni inspektorite, ühenduse inspektorite ja liikmesriikide ametnike koostatud inspekteerimis- ja järelevalvearuandeid kasutada samamoodi nagu siseriiklikke aruandeid.

(21) Ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise edendamiseks tuleks tugevdada koostööd ja kooskõlastatust liikmesriikide vahel, komisjoniga ning Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuriga eeskätt riiklike inspektorite vahetamise ning ühenduse inspektorite rolli ja volituste tugevdamise kaudu.

(22) Laevaseiresüsteemi andmed on väärtuslikuks allikaks teaduslikule nõustamisele. Seetõttu peab tegema lõpptarbijatele kättesaadavaks üksikasjalikud ja kokkuvõtlikud andmed, nagu on määratletud nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 199/2008 (kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta) artikli 2 punktis i[16].

(23) Tuleks täielikult kasutada ajakohaseid tehnoloogiaid, kuna need võimaldavad tõhusat seiret, süstemaatilisi ja automatiseeritud ristkontrolle kiirel ja vähekulukal viisil, hõlbustavad haldusmenetlusi nii riiklike ametiasutuste kui ka ettevõtjate jaoks ning võimaldavad seega kogu asjakohase kontrolliteabe varajasi riskianalüüse ja globaalseid hindamisi. Kontrollisüsteem peaks seega võimaldama liikmesriikidel ühendada erinevate kontrollivahendite kasutamist tõhusaima kontrollimeetodi tagamiseks.

(24) Tuleks luua integreeritud merejärelevalve võrgustik järelevalve-, seire-, identifitseerimis- ja jälgimissüsteemide vahel, mis toimib mereturvalisuse ja meresõiduohutuse, merekeskkonna kaitse, kalanduskontrolli, piirikontrolli, õiguskorra tagamise ning kaubanduse hõlbustamise eesmärgil. Kõnealuse võrgustiku abil peaks olema pidevalt kättesaadav teave tegevuse kohta merenduse valdkonnas, et toetada varajast otsustusprotsessi. See võimaldaks omakorda järelevalvetegevusega seotud ametiasutustel pakkuda tõhusamat ja vähemkulukamat teenust. Sel eesmärgil tuleks edastada käesoleva määruse raames kogutud automaatsete identifitseerimissüsteemide, laevaseiresüsteemide, nagu on osutatud komisjoni 18. detsembri 2003. aasta määruses (EÜ) nr 2244/2003, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad laevaseire satelliitsüsteemide kohta,[17] ja laevade tuvastamise süsteemide andmeid ning eespool nimetatud järelevalvetegevusega tegelevad muud ametiasutused peaksid neid kasutama.

(25) Tuleks ära hoida ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramised ühenduse kodanike poolt. Kuna nende eeskirjade eiramise järel võetavad meetmed erinevad liikmesriigiti

---

16 ELT L 60, 5.3.2008, lk 1.

17 ELT L 333, 20.12.2003, lk 17.

suuresti, põhjustades seega kalurite jaoks diskrimineerimist ja ebaausaid konkurentsieeskirju, ning arvestades, et hoiatavate, proportsionaalsete ja tõhusate sanktsioonide puudumine teatavates liikmesriikides vähendab kontrollide efektiivsust, on asjakohane võtta kasutusele ühtlustatud haldussanktsioonid koos karistuspunktisüsteemiga, et pakkuda tõelist hoiatusvahendit.

(26) Ühise kalanduspoliitika eeskirjade suhtes esineb endiselt arvukalt tõsiseid rikkumisi, mis pannakse toime ühenduse vetes või ühenduse ettevõtjate poolt, ning see tuleneb suuresti sellest, et liikmesriikide õigusaktidega ettenähtud trahvid seoses kõnealuste eeskirjade tõsiste rikkumistega ei ole piisavalt hoiatava mõjuga. Seda nõrkust suurendab omakorda liikmesriikide sanktsioonide suuresti erinev tase, mis õhutab seadust rikkuvaid ettevõtjaid tegutsema selliste liikmesriikide vetes või territooriumil, kus sanktsioonide tase on madalaim. Seetõttu on asjakohane ühtlustada ühenduses ühise kalanduspoliitika eeskirjade tõsiste rikkumiste puhul ette nähtud trahvide miinimum- ja maksimummäärad, võttes arvesse tõsise rikkumise toimepanemise teel saadud kalandustoodete väärtust, rikkumiste kordumist ja asjaomasele kalavarule või merekeskkonnale tekitatud kahju. Tuleks kehtestada ka otsesed täitemeetmed ja täiendavad meetmed.

(27) Ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamise tagamiseks peaks komisjonil olema võimalik võtta tõhusaid parandusmeetmeid; sel eesmärgil tuleks tugevdada komisjoni haldussuutlikkust ning tema võimet sekkuda võrdeliselt sellega, kui suurel määral on liikmesriik sätted täitmata jätnud. Komisjon peaks olema volitatud algatama inspektsioone ette teatamata ning sõltumatult, et kontrollida liikmesriikide pädevate asutuste kontrollitoiminguid.

(28) Tuleks ette näha asjakohased vahendid, et tegeleda selliste ülesannete täitmata jätmistega, milleks lipu-, sadama-, rannikuäärsed ja tururiigid on vastavalt Euroopa Ühenduse ja rahvusvahelisele õigusele kohustatud, ning kindlustada, et liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid ühise kalanduspoliitika ja kontrollieeskirjade järgimise tagamiseks oma kalalaevade ja kodanike poolt; nende vahendite hulka peaks kuuluma võimalus peatada rahaline abi liikmesriikide ebapiisava ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamise korral või vähendada seda vastavalt nõukogu 27. juuli 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 1198/2006 Euroopa Kalandusfondi kohta[18] ja nõukogu 22. mai 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 861/2006, millega kehtestatakse ühenduse finantsmeetmed ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ja mereõiguse valdkonnas[19].

(29) Komisjonile tuleks anda volitused sulgeda püügipiirkond, kui liikmesriigi kvoot või liikmesriigi lubatud kogupüük on ammendatud. Samuti peaks komisjon olema volitatud kvootidest maha arvama ja keelduma kvoodi ülekandmisest või kvoodi vahetamistest, et tagada ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamine liikmesriikide poolt.

(30) Komisjon või selle määratud organ peaks pääsema vahetult ligi liikmesriikide kalandusandmetele, et võimaldada kontrollida, kas liikmesriigid täidavad oma kohustusi, ning sekkuda, kui tuvastatakse ebakõlasid.

---

[18] ELT L 223, 15.8.2006, lk 1.
[19] ELT L 160, 14.6.2006, lk 1.

(31) Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuuri volitusi tuleks kohandada ja laiendada, et hõlmata auditeerimist, riiklike kontrollisüsteemide inspektsioone, operatiivkoostöö korraldamist, abi liikmesriikidele, ning luua erakorralisi üksuseid, kui tuvastatakse tõsine risk ühisele kalanduspoliitikale.

(32) Käesolev määrus ei tohiks mõjutada ühtegi sellist riiklikku kontrollisätet, mis kuulub määruse reguleerimisalasse, kuid ületab kõnealuse määruse miinimumnõudeid sisaldavaid sätteid, tingimusel et sellised riiklikud sätted on kooskõlas ühenduse õigusega.

(33) Võttes arvesse, et nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, *millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks*,[20] kohustab liikmesriike võtma asjakohaseid meetmeid igasuguse ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi ja sellega seotud tegevuse vastase võitluse tõhususe tagamiseks, ning arvestades, et nõukogu xx xx xx määrusega (EÜ) nr …/2008, *milles käsitletakse ühenduse kalalaevadele loa andmist püügiks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele*,[21] nähakse ette sätted lubade kohta ühenduse kalalaevadele tegeleda püügitegevusega ühenduse vetest väljaspool ja lubade kohta kolmandate riikide kalalaevadele tegeleda püügitegevusega ühenduse vetes, peaks käesolev määrus olema täienduseks nendele määrustele ning tagama, et ei oleks mingit diskrimineerimist ühenduse ja kolmandate riikide kodanike vahel.

(34) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused[22]. Kõik käesoleva määruse rakendamiseks komisjoni poolt võetud meetmed on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega.

(35) Siiski peaks olema nõukogu otsustada kohustuse üle kasutada elektroonilisi seireseadmeid ja jälgimisvahendeid, nagu geneetilist analüüsi ja muid kalanduskontrolli tehnoloogiaid. Kuna nende tehnoloogiatega kaasnevad kulud riiklikele kontrolliasutustele ja asjaomasele sektorile, on asjakohane, et nõukogu jätab antud konkreetsel juhul endale otsese rakendamisvolituste teostamise õiguse. Kuna nõukogu otsustab mitmeaastaste kavade kasutuselevõtmise üle, on samuti asjakohane, et nõukogu otsustab sellega seoses mitmeaastaste kavadega hõlmatud liikide eluskaalu suhtes kohaldatava piirmäära üle, mida ületades on laev kohustatud lossima oma püügi määratud sadamas. Kuna nõukogu võtab vastu iga-aastase lubatud kogupüügi ja kvoodi määruse, on ka asjakohane, et ta määrab sellega seotud kaaspüügiga püütud koguste käivitusläved reaalajas sulgemiste kehtestamiseks.

(36) Tuleks tagada käesoleva määrusega seoses kogutud ja vahetatud andmete konfidentsiaalsus. Sellised andmed on mõnikord isikuandmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja

---

20 ELT L 286, 29.10.2008, lk.1.

21

22 EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) tähenduses. Õiguskindluse ja läbipaistvuse eesmärkidel ning põhiõiguste, eriti üksikisikute eraelu puutumatuse õiguse kaitse tagamiseks on isikuandmete töötlemiseks vaja selgeid eeskirjasid.

(37) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) eesmärk on tagada isikuandmete vaba liikumine siseturul. Seda kohaldatakse liikmesriigi teostatud isikuandmete töötlemise tegevuse suhtes käesoleva määruse kohaldamisel.

(38) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) reguleerib komisjoni teostatud isikuandmete töötlemise tegevust käesoleva määruse kohaldamisel.

(39) Vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele on vajalik ja asjakohane luua igakülgne ja ühtne kontrollisüsteem, et saavutada põhieesmärk tagada ühise kalanduspoliitika tõhus rakendamine. Vastavalt asutamislepingu artikli 5 kolmandale lõigule ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik taotletavate eesmärkide saavutamiseks..

(40) Ühenduse õigusaktide vastavusse viimiseks käesoleva määrusega tuleks muuta järgmisi määruseid:

- nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002;

- nõukogu 26. aprilli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 768/2005, millega moodustatakse Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur ja muudetakse määrust (EÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem[23];

- nõukogu 26. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 423/2004, millega kehtestatakse meetmed tursavarude taastamiseks[24];

- nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 811/2004, millega kehtestatakse meetmed põhjapoolse merluusi varude taastamiseks[25];

- nõukogu määrus (EÜ) nr 2166/2005, millega kehtestatakse meetmed Kantaabria mere ja Pürenee poolsaare lääneranniku vete uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude taastamiseks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu[26];

- nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2115/2005, millega kehtestatakse süvalesta varude taastamise kava Loode-Atlandi Kalastusorganisatsiooni raames[27];

- nõukogu 23. veebruari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 388/2006, millega kehtestatakse Biskaia lahe merikeelevaru säästva kasutamise mitmeaastane kava[28];

---

23 ELT L 128, 21.5.2005, lk 1.
24 ELT L 70, 9.3.2004, lk 8.
25 ELT L 185, 24.5.2004, lk 1.
26 ELT L 345, 28.12.2008, lk 5.
27 ELT L 340, 23.12.2005, lk 3.

- nõukogu 7. mai 2007. aasta määrus (EÜ) nr 509/2007, millega kehtestatakse La Manche'i lääneosa merikeelevarude säästva kasutamise mitmeaastane kava[29];

- nõukogu 11. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 676/2007, millega kehtestatakse Põhjamere lesta- ja merikeelevarude püügi mitmeaastane majandamiskava[30];

- nõukogu 18. septembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1098/2007, millega kehtestatakse Läänemere tursavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava ning muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 779/97[31];

- nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel[32].

(41) Kuna käesolev määrus kehtestab uue igakülgse kontrollisüsteemi, tuleks tunnistada kehtetuks nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem, ja nõukogu 27. juuni 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1627/94, millega nähakse ette kalapüügilube käsitlevad üldsätted.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAGU
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1
Sisu

Käesoleva määrusega luuakse ühenduse süsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade kontrolliks, seireks, järelevalveks, inspektsiooniks ja rakendamiseks (edaspidi „ühenduse kontrollisüsteem").

Artikkel 2
Reguleerimisala

Käesolevat määrust kohaldatakse iga tegevuse suhtes, mis viiakse läbi liikmesriikide territooriumil või ühenduse vetes või mille viivad läbi ühenduse kalalaevad või, lipuriigi esmavastutust piiramata, liikmesriikide kodanikud ja mis on seotud:

a) vee-elusressursside kaitse, majandamise ja kasutamisega;

b) vesiviljelusega;

c) kalandus- ja vesiviljelustoodete töötlemise, transpordi ja turustamisega.

---

28 ELT L 65, 7.3.2006, lk 1.
29 ELT L 122, 11.5.2007, lk 7.
30 ELT L 157, 19.6.2007, lk 1.
31 ELT L 248, 22.9.2007, lk 1.
32 EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3.

Artikkel 3
Suhe rahvusvaheliste ja riiklike sätetega

1. Käesolev määrus ei piira nende sätete kohaldamist, mis on ühenduse ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kalanduskokkulepetes või kohaldatavad piirkondlike kalandusorganisatsioonide või sarnaste kokkulepete raames, milles ühendus on lepinguosaline või koostööd tegev mitteosaline.

2. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira miinimumnõudeid ületavate siseriiklike kontrollimeetmete võtmist tingimusel, et need järgivad ühenduse õigusakte ning on kooskõlas ühise kalanduspoliitikaga. Komisjoni taotlusel teatavad liikmesriigid nendest kontrollimeetmetest.

Artikkel 4
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 2371/2002 sätestatud mõisteid. Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „püügitegevus” – kalade otsimine, püügivahendite vettelaskmine, paigaleseadmine ja pardalehiivamine, püügi pardale võtmine, ümberlaadimine, pardal hoidmine, pardal töötlemine, kalade ja kalandustoodete üleandmine ja sumpadesse paigutamine;

2) „ühise kalanduspoliitika eeskirjad” – ühenduse õigusaktid vee-elusressursside kaitse, majandamise ja kasutamise, vesiviljeluse ning kalandus- ja vesiviljelustoodete töötlemise, transpordi ja turustamise kohta;

3) „ühise kalanduspoliitikaga hõlmatud tegevused” – vee-elusressursside, vesiviljeluse kaitse, majandamine ja kasutamine ning kalandus- ja vesiviljelustoodete töötlemine, transport ja turustamine;

4) „kontroll” – seire, järelevalve, inspektsioon ja rakendamine;

5) „inspektsioon” – igasugune inspektorite läbi viidud kohapealne ühise kalanduspoliitika kohaldatavate sätete täitmise kontrollimine, mis märgitakse ära inspekteerimisaruandes;

6) „ametnik” – isik, kelle riiklik ametiasutus, komisjon või Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur on volitanud inspektsiooni läbi viima;

7) „kalalaevatunnistus” – ametlik dokument, mis annab selle omanikule õiguse kasutada riiklike eeskirjade kohaselt teatavat püügivõimsust vee-elusressursside ärieesmärgil kasutamiseks. See sisaldab miinimumnõudeid seoses ühenduse kalalaeva identifitseerimise, tehniliste omaduste ja seadistamisega;

8) „kalapüügiluba” – ühenduse kalalaevale lisaks kalalaevatunnistusele väljastatud kalapüügiluba, mis annab laevale õiguse tegeleda kalapüügiga ühenduse vetes üldiselt ja/või teatavatel tingimustel eriotstarbelise kalapüügiga kindla ajavahemiku jooksul teatavas piirkonnas ja/või teatud kalaliikide suhtes;

9) „automaatne identifitseerimise süsteem” – automaatne ja pidev meresõiduohutuse ja laevaliikluse ringhäälingusüsteem, mis annab laevadele vahendi, et vahetada elektrooniliselt teiste lähedal asuvate laevadega ning kaldal asuvate ametiasutustega laeva andmeid, sealhulgas identifitseerimisandmed, asukoht, kurss ja kiirus;

10) „merekaitseala” – mis tahes ala, mis on seaduse, rahvusvaheliselt kokkulepitud meetme või mõne muu tõhusa meetmega ette nähtud kogu piiritletud keskkonna või selle osa kaitsmiseks;

11) „püügipiirkondade seirekeskus” – lipuliikmesriigi loodud operatiivkeskus, millel on tehnilised võimalused kalalaevade eemalt jälgimiseks, erinevate kommunikatsioonisüsteemide kaudu saadud andmete kogumiseks, salvestamiseks, kontrolliks ja ristkontrolliks ning teabe kättesaadavaks tegemiseks vajaduse korral kas lipuriigi järelevalvetalitustele või rannikuäärsele riigile;

12) „ümberlaadimine” – kõigi või osade kalalaeval olevate kalandus- või vesiviljelustoodete laadimine teisele kalalaevale;

13) „risk” – sellise sündmuse juhtumise tõenäosus, mis rikuks ühise kalanduspoliitika eeskirju;

14) „riskijuhtimine” – riski süstemaatiline kindlaksmääramine ja kõikide ohutegurite vähendamiseks vajalike meetmete rakendamine. See sisaldab rahvusvahelistel, ühenduse ja siseriiklikel allikatel ning strateegiatel põhinevaid tegevusi, nagu andmete ja teabe kogumine, riski analüüsimine ja hindamine, meetmete määramine ja võtmine ning protsessi ja selle tulemuste korrapärane jälgimine ja läbivaatamine;

15) „ettevõtja” – füüsiline või juriidiline isik, kellel on või kes juhib mis tahes ettevõtet, mis teostab mis tahes tegevust, mis on seotud tootmise, töötlemise, turustamise, levitamise mis tahes etapiga ning kalandus- ja vesiviljelustoodete jaemüügikettidega;

16) „partii” – teatavat liiki kalandustoodete kogus, mida on samamoodi töödeldud ja mis on saadud samast püügikohast ja samast laevast või samadest vesiviljelustegevustest;

17) „töötlemine” – protsess, mille kaudu jõuti kala esitusviisini. Selle hulka kuuluvad puhastamine, fileerimine, jäätamine, pakkimine, konservimine, külmutamine, suitsutamine, soolamine, kuumtöötlus, marineerimine, kuivatamine või kala mõnel muul viisil turuks ette valmistamine;

18) „jaemüük” – vee-elusressursitoodete käitlemine ja/või töötlemine ning hoiustamine müügikohas või tarnimine lõpptarbijale. Siia kuuluvad jaotusterminalid, toitlustusettevõtted, tehasesööklad, ametiasutuste toitlustajad, restoranid või muud samalaadsed toitlustusalase teenuse osutajad, kauplused, selvehallide jaotuskeskused ja hulgimüügipunktid;

19) „agentuur” – Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur, millele viidatakse nõukogu 26. aprilli 2005. aasta määruses (EÜ) nr 768/2005;

20) „integreeritud mereseire võrgustik” – seire-, identifitseerimis- ja jälgimissüsteemide võrgustik, mida kasutatakse meresõiduohutuse ja -turvalisuse tagamiseks, merekeskkonna kaitseks, kalanduskontrollis, piirikontrollis, kaubanduse hõlbustamiseks ning õiguskorra tagamise eesmärgil;

21) „laevaseiresüsteemi andmed” – andmed laeva identifitseerimise, geograafilise asukoha, kuupäeva, kellaaja, kursi ja kiiruse kohta, mis edastatakse kalalaevade pardale paigaldatud satelliitseireseadmete teel lipuriigi kalapüügi seirekeskusele;

22) „laevade tuvastamise süsteemi andmed” – kaugkujutiste abil saadud ja kalapüügi seirekeskuste kogutud andmed, mis annavad ülevaate laevade viibimise kohta konkreetses merepiirkonnas;

23) „mitmeaastased kavad” – taastamiskavad, millele viidatakse määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 5, majandamiskavad, millele viidatakse määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 6, samuti muud ühenduse sätted, mis on vastu võetud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 37 põhjal ning milles on sätestatud konkreetsed majandamismeetmed teatavate kalavarude jaoks mitmeks aastaks;

24) „rannikuäärne riik” – riik, kelle jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes või kelle sadamates tegevus toimub.

II JAGU
ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 5
Üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid kontrollivad ühise kontrollipoliitika reguleerimisalas oma territooriumil ja jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes mis tahes füüsilise või juriidilise isiku läbiviidud tegevusi, eelkõige kalapüüki, ümberlaadimisi, kalade paigutamist sumpadesse või vesiviljelusrajatistesse, sealhulgas nuumaseadeldistesse, kalandustoodete lossimist, importi, transporti, turustamist ja ladustamist.

2. Liikmesriigid kontrollivad ka oma lipu all sõitvate ühenduse kalalaevade ja, piiramata lipuliikmesriigi esmavastutust, oma riigi kodanike juurdepääsu vetele ja kalavarudele ning kontrollitegevust ühenduse vetest väljaspool.

3. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, jaotavad piisavad rahalised vahendid, inimressursid ja tehnilised vahendid ning loovad kõik vajalikud haldus- ja tehnilised struktuurid ühise kalanduspoliitika reguleerimisalas läbiviidud tegevuste inspektsiooni, seire, järelevalve ja rakendamise tagamiseks. Nad teevad oma pädevatele asutustele ja ametnikele kättesaadavaks kõik asjaomased vahendid, mis võimaldaksid neil oma ülesandeid täita.

4. Iga liikmesriik tagab, et kontroll, inspektsioon, seire, järelevalve ja rakendamine toimub mittediskrimineerival viisil seoses inspektsiooniks valitud sektorite, laevade või isikutega ja riskijuhtimise põhjal.

5. Igas liikmesriigis peab üks ametiasutus koordineerima kõigi riiklike kontrolliasutuste kontrollitegevust. Samuti vastutab ta püügitegevusega seotud teabe kogumise ja kontrolli koordineerimise eest ning komisjonile, teistele liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele teatamise ning nendega koostöö eest.

6. Euroopa Kalandusfondist saadav rahaline toetus vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1189/2006 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 861/2006 artikli 8 punktis a osutatud meetmete puhul antav ühenduse finantsabi sõltuvad sellest, kuidas liikmesriigid täidavad oma kohustust tagada kaitse-, kontrolli-, inspekteerimis- või rakenduseeskirjade järgimine ühise kalanduspoliitika alusel seoses rahastatavate meetmetega või nende mõjuga ning kuidas nad tagavad sel eesmärgil tõhusa inspektsiooni-, seire-, järelevalve- ja rakendussüsteemi toimimise.

7. Komisjon ja liikmesriigid tagavad vastavalt oma pädevusele, et käesoleva määruse eesmärgid seoses ühenduse finantsabi haldamise ja kontrollimisega täidetakse.

III JAGU
VETELE JA VARUDELE JUURDEPÄÄSU ÜLDTINGIMUSED

Artikkel 6
Kalalaevatunnistus

1. Ühenduse kalalaeva võib kasutada vee-elusressursside ärieesmärgil kasutamiseks vaid juhul, kui tal on kehtiv kalalaevatunnistus.

2. Ühenduse kalalaevade puhul väljastab ja haldab kalalaevatunnistusi lipuliikmesriik. Lipuliikmesriik tagab, et kalalaevatunnistusel sisalduv teave oleks täpne ning kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 15 osutatud ühenduse kalalaevastiku registris sisalduva teabega.

3. Lipuliikmesriik peatab ajutiselt kalalaevatunnistuse laeval, mille suhtes rakendatakse ajutist peatamist, mille üle on otsustanud kõnealune liikmesriik, ja mille kalapüügiluba peatatud vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 45 lõike 1 punktile d.

4. Lipuliikmesriik võtab jäädavalt ära kalalaevatunnistuse laevalt, mille suhtes rakendatakse määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 11 lõikes 3 viidatud püügimahu korrigeerimise meedet või mille kalapüügiluba on ära võetud vastavalt määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 45 lõike 1 punktile d.

Artikkel 7
Kalapüügiluba

1. Ühenduse vetes tegutseval ühenduse kalalaeval on lubatud teostada püügitegevusi vaid juhul, kui tal on lipuliikmesriigi pädevate asutuste väljastatud kehtiv kalapüügiluba. Ühenduse vetes tegutseval ühenduse kalalaeval on lubatud teostada eriotstarbelist kalapüüki vaid juhul, kui see on märgitud tema kehtivale kalapüügiloale ning kõnealuste püügipiirkondade või kalastusvööndite suhtes kohaldatakse:

   a) püügikoormuse reguleerimise kava;

   b) mitmeaastast kava;

c) merekaitseala;

d) vette tagasi laskmise järkjärgulise vähendamise kava;

e) katsepüüki;

f) põhjapüügivahenditega püügitegevust alal, mis ei kuulu piirkondliku kalandusorganisatsiooni vastutusalasse;

g) muid ühenduse õigusakte.

2. Kui liikmesriigil on riiklik kalapüügilubade süsteem, saadab ta komisjonile selle taotlusel kokkuvõtte loa taotluses sisalduvast teabest ning püügikoormusega seonduvad üldised arvud.

3. Kui lipuliikmesriik on vastu võtnud riikliku kalapüügilubade süsteemi üksikutele laevadele ette nähtud kalapüügivõimaluste jaotamiseks, saadab ta komisjonile selle taotlusel teavet laevade kohta, millel on lubatud tegeleda püügitegevusega teatavas püügipiirkonnas.

4. Kalapüügiluba ei väljastata, kui asjaomane laev ei ole saanud vastavalt artiklile 6 kalalaevatunnistust või kui tema kalalaevatunnistus on peatatud või ära võetud. Kalapüügiluba muutub automaatselt õigustühiseks, kui laevale vastav kalalaevatunnistus on jäädavalt ära võetud. Luba peatatakse, kui kalalaevatunnistus on ajutiselt peatatud.

5. Kalalaevatunnistuste ja kalapüügilubade väljastamise vorm ja kord võetakse vastu artiklis 111 osutatud korra kohaselt.

Artikkel 8
Püügivahendite märgistamine

1. Laeva kapten järgib laevade ja nende püügivahendite märgistamise ning identifitseerimisega seotud tingimusi ja piiranguid.

2. Laevade ja nende püügivahendite märgistamise ning identifitseerimise üksikasjalikud eeskirjad määratakse vastavalt artiklis 111 osutatud korrale.

Artikkel 9
Laevaseiresüsteem

1. Liikmesriigid kasutavad satelliitsidel põhinevat laevaseiresüsteemi, et jälgida tõhusalt oma lipu all sõitvate kalalaevade püügitegevust, hoolimata nende asukohast, ning oma vetes toimuvat püügitegevust. Liikmesriigid peavad tagama nende andmete täpsuse regulaarse jälgimise ning viivitamatult tegutsema, kui andmed leitakse olevat ebatäpsed.

2. Kalalaeval, mille kogupikkus ületab 10 meetrit, peab pardale olema paigaldatud täielikult toimiv seade, mis võimaldab laevaseiresüsteemi kaudu automaatselt määrata tema asukoha ning teda identifitseerida, edastades regulaarsete vahedega asukoha andmeid. Samuti peab see võimaldama lipuliikmesriigi kalapüügi seirekeskusel kalalaeva kohta andmeid küsida. Üle 10 meetri pikkuste ja kuni 15meetrise kogupikkusega laevade suhtes kohaldatakse käesolevat lõiget alates 1. jaanuarist 2012.

3. Kui kalalaev on teise liikmesriigi vetes, teeb lipuliikmesriik kättesaadavaks kõnealuse laeva seiresüsteemi andmed, edastades need automaatselt rannikuäärse liikmesriigi kalapüügi seirekeskusele. Laevaseiresüsteemi andmed tehakse taotluse korral kättesaadavaks ka liikmesriigile, kelle sadamates kalalaev tõenäoliselt lossib oma püügi või kelle vetes kalalaev tõenäoliselt jätkab oma püügitegevust.

4. Kui ühenduse kalalaev tegutseb kolmanda riigi vetes või avamerel, kus kalavarusid majandab rahvusvaheline organisatsioon, ning kui leping asjaomase kolmanda riigiga või asjaomase rahvusvahelise organisatsiooni kohaldatavad eeskirjad näevad nii ette, tehakse need andmed kättesaadavaks ka asjaomasele riigile või organisatsioonile.

5. Liikmesriigid teevad üksikasjalikud koondandmed lõpptarbijatele teatavaks, nagu on osutatud nõukogu määruse (EÜ) nr 199/2008[33] artikli 2 punktis i, et toetada teaduslikku analüüsi kõnealuse määruse artikliga 18 ettenähtud tingimustel.

6. Kuni 15meetrise kogupikkusega ühenduse laevad võib vabastada nõudest olla varustatud laevaseiresüsteemiga, kui nad:

   a) tegutsevad üksnes lipuliikmesriigi territoriaalmeredel või

   b) ei veeda merel kunagi rohkem kui 24 tundi alates väljumisajast kuni sadamasse jõudmiseni.

7. Kolmandate riikide kalalaevadel, mis tegutsevad ühenduse vetes, peab olema pardale paigaldatud täielikult toimiv seade, mis võimaldab laevaseiresüsteemi kaudu automaatselt määrata tema asukoha ning teda identifitseerida, edastades regulaarsete vahedega asukoha andmeid sarnaselt ühenduse kalalaevade kaptenitele.

8. Liikmesriigid rajavad ja kasutavad kalapüügi seirekeskuseid, mis jälgivad püügitegevust ning püügikoormuseid. Konkreetse liikmesriigi kalapüügi seirekeskused jälgivad oma lipu all sõitvaid kalalaevu, hoolimata vetest, kus need tegutsevad, või sadamast, kus nad asuvad, ning samuti teiste liikmesriikide lipu all sõitvaid ühenduse kalalaevu ja kolmandate riikide kalalaevu, mille suhtes kohaldatakse laevaseiresüsteemi ja mis tegutsevad selle konkreetse liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes.

9. Iga lipuliikmesriik määrab pädevad asutused, kes vastutavad kalapüügi seirekeskuste eest, ning võtab asjakohased meetmed tagamaks, et tema kalapüügi seirekeskustel oleks nõuetekohased personaliressursid ning varustatud arvuti riist- ja tarkvaraga, mis võimaldavad andmete automaatset töötlemist ning elektroonilist edastamist. Liikmesriigid näevad ette varundamis- ja taastamisprotseduurid süsteemis tekkinud häire korral. Liikmesriigid võivad kasutada ühiseid kalapüügi seirekeskusi.

10. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võetakse vastu artiklis 111 osutatud korras.

---

[33] ELT L 60, 5.3.2008, lk 1.

Artikkel 10
Automaatne identifitseerimissüsteem

1. Üle 15meetrise kogupikkusega kalalaev peab olema varustatud automaatse identifitseerimise süsteemiga ning hoidma seda kasutuses; süsteem peab vastama sellistele nõuetele, mis on kehtestatud Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni 1974. aasta SOLAS konventsiooni V peatüki eeskirja 19 jaotise 2.4.5 ajakohastatud variandis.

2. Liikmesriigid kasutavad automaatse identifitseerimise süsteemi andmeid ristkontrolliks muude kättesaadavate andmetega vastavalt artiklitele 102 ja 103. Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et automaatse identifitseerimissüsteemi andmed nende lipu all sõitvate kalalaevade kohta oleksid nende riiklikele kalanduskontrolli ametiasutustele kättesaadavad. Liikmesriigid tagavad kõnealuste andmete täpsuse regulaarse jälgimise ning viivitamatult tegutsema, kui andmed leitakse olevat ebatäpsed.

Artikkel 11
Laevade tuvastamise süsteem

1. Liikmesriigid kasutavad laevade tuvastamise süsteemi, mis võimaldab neil ühitada kaugkujutiste abil saadud positsioone, mille on koos laevaseiresüsteemilt või automaatselt identifitseerimissüsteemilt saadud andmetega maale saatnud satelliidid või muud samalaadsed süsteemid, et hinnata kalalaevade viibimist konkreetses piirkonnas. Liikmesriigid tagavad, et nende kalapüügi seirekeskustel on tehnilised võimalused laevade tuvastamise süsteemi kasutamiseks.

2. Komisjon võib liikmesriigilt nõuda laevade tuvastamise süsteemi kasutamist teatava püügipiirkonna jaoks konkreetsel ajal.

Artikkel 12
Andmete edastamine järelevalvetoiminguteks

Laevaseiresüsteemi, automaatse identifitseerimissüsteemi ja laevade tuvastamise süsteemi abil käesoleva määruse raames kogutud andmeid võib edastada komisjoni asutustele ja järelevalvetoimingutega tegelevate liikmesriikide muudele ametiasutustele mereturvalisuse ja meresõiduohutuse, piirikontrolli, merekeskkonna kaitse ning õiguskorra tagamise eesmärgil.

Artikkel 13
Uued tehnoloogiad

1. Nõukogu võib Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 37 põhjal otsustada kohustuse üle kasutada elektroonilisi seireseadmeid ja jälgimisvahendeid, näiteks geneetiline analüüs. Kasutatava tehnoloogia hindamiseks viivad liikmesriigid koostöös komisjoni või selle määratud asutusega enne 1. juunit 2013 ellu katseprojektid jälgimisvahendite, näiteks geneetilise analüüsi kohta.

2. Nõukogu võib Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 37 põhjal otsustada muude uute kalanduse kontrollitehnoloogiate kasutusele võtmise üle, kui nende

tehnoloogiate abil saab kulutasuval viisil ühise kalanduspoliitika eeskirju paremini täita.

IV JAGU
KALAPÜÜGI SEIRE

I peatükk
Kalapüügivõimaluste kasutamise seire

1. JAOTIS
ÜLDSÄTTED

Artikkel 14
Püügipäevik

1. Ilma et see piiraks erieeskirjade kohaldamist, peavad üle 10meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevade kaptenid oma toimingute kohta pidama püügipäevikut, näidates konkreetselt ära kõik kogused, mille iga püütud ja pardal hoitud liigi eluskaalu ekvivalent on suurem kui 15 kg, nende püükide kuupäeva ja asjaomase geograafilise piirkonna väljendatuna viitamisega alapiirkonnale ja rajoonile või alarajoonile või vajaduse korral statistilisele ruudule, kus ühenduse õigusaktide kohaselt kehtivad püügipiirangud, ning kasutatud püügivahendite tüübi. Samuti tuleb püügipäevikusse registreerida iga vette tagasi lastud liigi kogused. Püügipäevikusse registreeritud andmete täpsuse eest vastutab kapten.

2. Püügipiirkondades, mille suhtes rakendatakse püügikoormuse reguleerimise kava, peavad ühenduse kalalaevade kaptenid püügipäevikutesse piirkonnas veedetud aja registreerima ja esitama järgmised andmed:

   a) seoses veetavate püünistega:

      i) sadamasse sisenemine ja sealt lahkumine;

      ii) iga sisenemine merepiirkonda, kus kohaldatakse vetele ja kalavarudele juurdepääsu käsitlevaid erieeskirju, ja lahkumine sellisest merepiirkonnast;

      iii) pardale jäetud püük liikide eluskaalu kilogrammide kaupa kõnealusest piirkonnast väljumise või selles piirkonnas asuvasse sadamasse sisenemise ajal,

   b) seoses passiivpüünistega:

      i) sadamasse sisenemine ja sealt lahkumine;

ii) iga sisenemine merepiirkonda, kus kohaldatakse vetele ja kalavarudele juurdepääsu käsitlevaid erieeskirju, ja lahkumine sellisest merepiirkonnast;

iii) kõnealustes piirkondades passiivpüüniste ülesseadmise või ümberseadmise kuupäev ja kellaaeg;

iv) passiivpüünistega kalapüügi lõpetamise kuupäev ja kellaaeg;

v) pardale jäetud püük liikide eluskaalu kilogrammide kaupa kõnealusest piirkonnast väljumise või selles piirkonnas asuvasse sadamasse sissesõidu ajal.

3. Püügipäevikusse registreeritud koguste hinnangute ja pardal asuva püügi kilogrammides mõõdetud koguste vaheline lubatud kõikumine on 5 %.

4. Säilitatud või töödeldud kala kaalu ümberarvestamisel eluskaaluks kohaldavad ühenduse kalalaevade kaptenid vastavalt artiklis 111 osutatud korrale kindlaks määratud ümberarvestustegurit.

5. Ühenduse vetes tegutsevate kolmandate riikide kalalaevade kaptenid registreerivad käesolevas artiklis viidatud teabe sarnaselt ühenduse kalalaevade kaptenitele.

6. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võetakse vastu artiklis 111 osutatud korras.

Artikkel 15
Püügipäeviku andmete elektrooniline registreerimine ja edastamine

1. Üle 10meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaeva kapten registreerib elektrooniliselt kalanduse püügipäeviku andmed ning saadab need elektroonilisel teel lipuliikmesriigi pädevale asutusele vähemalt korra päevas.

2. Lõiget 1 kohaldatakse üle 15 meetri pikkuste ja kuni 24meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevade suhtes alates 1. juulist 2011 ning üle 10 meetri pikkuste ja kuni 15meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevade suhtes alates 1. jaanuarist 2012. Üle 15meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevad võib vabastada lõikes 1 sätestatust, kui nad:

a) tegutsevad üksnes lipuliikmesriigi territoriaalmeredel või

b) ei veeda merel kunagi rohkem kui 24 tundi alates väljumisajast kuni sadamasse jõudmiseni.

Artikkel 16
Püügipäeviku nõuetest vabastatud laevad

1. Iga liikmesriik jälgib proovivõtu alusel nende kalalaevade tegevust, kellele on tehtud erand artiklis 14 kindlaksmääratud nõuetest tagamaks, et kõnealused laevad täidavad ühise kalanduspoliitika eeskirju.

2. Sel eesmärgil kehtestab iga liikmesriik proovivõtukava vastavalt artiklis 111 osutatud korrale komisjoni vastu võetud metoodika põhjal ning edastab selle igal aastal enne 31. jaanuari komisjonile, näidates ära kõnealuse kava kehtestamiseks kasutatud meetodid. Proovivõtukavad peavad olema ajalises lõikes võimalikult stabiilsed ning piirkondade lõikes võimalikult standarditud.

Artikkel 17
Eelteatis

1. Ilma et see piiraks mitmeaastastes kavades sisalduvate erisätete kohaldamist, teatavad ühenduse kalalaevade kaptenid või nende esindajad liikmesriigi pädevatele asutustele, kelle sadamaid või lossimisrajatisi nad kasutada soovivad, vähemalt 4 tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmist, välja arvatud juhul, kui pädevad asutused on andnud loa varasemaks sissesõiduks, järgmise teabe:

   a) laeva tunnusandmed;

   b) määratud sihtsadama nimi ja külastuse eesmärgid, nagu lossimine, ümberlaadimine, juurdepääs sadamateenustele;

   c) kalapüügiluba või vajaduse korral luba toetada kalapüüki või kalandustooteid ümber laadida;

   d) püügireisi kuupäevad ning alad, kust saak püüti;

   e) eeldatav sadamasse saabumise kuupäev ja kellaaeg;

   f) iga pardal oleva kalaliigi kogus, sealhulgas aruanne nullpüügi kohta;

   g) lossitavad või ümberlaaditavad kogused kalaliikide kaupa.

2. Ühenduse kalalaeva kapten või tema esindaja, kes registreerib elektrooniliselt püügipäeviku teavet vastavalt artiklile 15, edastab elektrooniliselt lipuliikmesriigi pädevale asutusele lõikes 1 osutatud eelteatise. Artiklis 14 osutatud püügipäeviku teabe ning käesoleva artikli lõikes 1 osutatud eelteatise võib saata koos, kui edastatakse nende mõlema suhtes nõutud teavet.

3. Kui ühenduse kalalaev kavatseb siseneda sadamasse mõnes muus liikmesriigis kui lipuliikmesriigis ning on elektroonilisel viisil edastanud lõikes 1 osutatud eelteatise, saadavad lipuliikmesriigi pädevad asutused elektrooniliselt lõikes 1 osutatud eelteatise kättesaamisel selle kohe edasi rannikuäärse liikmesriigi pädevatele asutustele.

4. Komisjon võib artiklis 111 osutatud korras teha ühenduse teatavat liiki kalalaevadele erandi lõikega 1 ettenähtud kohustusest teatavaks ajaks, mida saab pikendada või kehtestada uue teatamistähtaja, võttes muu hulgas arvesse kalandustoodete liiki ning kaugust püügipiirkondade, lossimiskohtade ja sadamate vahel, mille registrisse laevad on kantud.

Artikkel 18
Ümberlaadimine

Ümberlaadimised merel on ühenduse vetes keelatud. Need on lubatud vaid loa alusel selleks määratud sadamates liikmesriikides ning käesolevas määruses sätestatud tingimustel.

Artikkel 19
Ümberlaadimisdeklaratsioon

1. Nii ümberlaadiva kui vastuvõtva laeva kapten või tema esindaja esitavad ümberlaadimisdeklaratsiooni võimalikult kiiresti ning mitte hiljem kui 24 tundi pärast ümberlaadimist:

   a) oma lipuliikmesriigile ja

   b) asjaomase sadamaliikmesriigi pädevatele asutustele, kui ümberlaadimine on aset leidnud mõne teise liikmesriigi sadamas.

2. Ümberlaadimisdeklaratsioon esitatakse võimaluse korral elektrooniliselt. Elektroonilisel teel esitamise korral esitatakse ümberlaadimisdeklaratsioon vaid lipuliikmesriigile, isegi kui ümberlaadimine leiab aset mõne teise liikmesriigi sadamas. Lipuliikmesriik saadab ümberlaadimisdeklaratsioonid kättesaamisel kohe edasi asjaomasele sadamaliikmesriigile.

3. Ümberlaadimisdeklaratsioonil peab kalaliikide lõikes olema näidatud ümberlaaditud kalandustoodete kogus, iga püügi kuupäev ja koht, asjaomaste laevade nimed ning ümberlaadimise sadamad ja sihtkoht. Mõlema asjaomase laeva kaptenit peetakse vastutavaks selliste deklaratsioonide täpsuse eest.

4. Komisjon võib artiklis 111 osutatud korras teha ühenduse teatavat liiki kalalaevadele erandi lõikega 1 ettenähtud kohustusest teatavaks ajaks, mida saab pikendada või kehtestada uue teatamistähtaja, võttes muu hulgas arvesse kalandustoodete liiki, kaugust püügipiirkondade, lossimiskohtade ja sadamate vahel, mille registrisse laevad on kantud.

5. Ümberlaadimiskord ja -vormid määratakse kindlaks artiklis 111 osutatud korras.

Artikkel 20
Lossimis- ja ümberlaadimisluba

1. Ühenduse kalalaevadele antakse lossimis- või ümberlaadimisluba vaid juhul, kui artiklis 17 osutatud teave on täielik.

2. Lossimine ei tohi alata enne, kui asjaomase liikmesriigi pädevad asutused on selleks loa andnud.

3. Luba alustada sadamas lossimist või ümberlaadimist antakse pärast esitatud teabe täielikkuse kontrollimist vastavalt lõikes 1 kirjeldatule ja vajaduse korral pärast inspektsiooni teostamist.

4. Lossimiseks loa andmisel määravad pädevad asutused lossimisele unikaalse lossimisnumbri ning teavitavad sellest laeva kaptenit. Kui lossimine katkestatakse, on lossimise taasalustamiseks nõutav luba.

Artikkel 21
Lossimisdeklaratsioon

1. Kapten vastutab lossimisdeklaratsiooni, millel on esitatud vähemalt iga artiklis 14 sätestatud kalaliigi lossitud kogus ja püügikuupäev ning -piirkond, õigsuse eest.

2. Ilma et see piiraks mitmeaastastes kavades sisalduvate erisätete kohaldamist, edastab üle 10meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaeva kapten või tema esindaja elektrooniliselt lipuliikmesriigi pädevatele asutustele kahe tunni jooksul pärast lossimise lõpuleviimist lossimisdeklaratsiooni andmed.

3. Kui ühenduse kalalaev lossib oma saagi liikmesriigis, mis ei ole tema lipuliikmesriik, edastavad lipuriigi pädevad asutused viivitamata pärast lossimisdeklaratsiooni andmete saamist need elektrooniliselt selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus saak lossiti.

4. Lõiget 2 kohaldatakse üle 15 meetri pikkuste ja kuni 24meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevade suhtes alates 1. juulist 2011 ning üle 10 meetri pikkuste ja kuni 15meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevade suhtes alates 1. jaanuarist 2012. Üle 15meetrise kogupikkusega ühenduse kalalaevad võib vabastada lõikes 2 sätestatust, kui nad:

   a) tegutsevad üksnes lipuliikmesriigi territoriaalmeredel või

   b) ei veeda merel kunagi rohkem kui 24 tundi alates väljumisajast kuni sadamasse jõudmiseni.

5. Lõikes 2 sätestatud nõudest vabastatud laevade puhul peab kapten või tema esindaja lossimisel registreerima ning edastama lossimisdeklaratsiooni võimalikult kiiresti ja mitte hiljem kui 24 tundi pärast lossimist pädevatele asutustele liikmesriigis, kus lossimine on aset leidnud.

6. Lossimisdeklaratsiooni kord ja vormid määratakse kindlaks artiklis 111 osutatud korras.

Artikkel 22
Lossimisdeklaratsiooni nõuetest vabastatud laevad

1. Iga liikmesriik jälgib proovivõtu alusel nende kalalaevade tegevust, kellele on tehtud erand artikli 21 lõigetes 1 ja 2 kindlaksmääratud lossimisdeklaratsiooni nõuetest tagamaks, et kõnealused laevad täidavad ühise kalanduspoliitika eeskirju.

2. Sel eesmärgil koostavad liikmesriigid proovivõtukava vastavalt artiklis 111 osutatud korrale komisjoni vastuvõetud metoodika põhjal ning edastavad selle igal aastal enne 31. jaanuari komisjonile, näidates ära kõnealuse kava kehtestamiseks kasutatud

meetodid. Proovivõtukavad peavad olema ajalises lõikes võimalikult stabiilsed ning piirkondade lõikes võimalikult standarditud.

2. JAOTIS
LIIKMESRIIKIDEPOOLNE ANDMETE REGISTREERIMINE JA VAHETAMINE

Artikkel 23
Püügi ja püügikoormuse registreerimine

1. Iga liikmesriik registreerib kõik asjakohased andmed kalapüügivõimaluste kohta vastavalt käesolevas peatükis viidatule väljendatuna nii püügi kui püügikoormuse suhtes ning säilitab nende andmete originaale kolm aastat või kauem vastavalt riiklikele eeskirjadele.

2. Enne iga kuu 15. kuupäeva teatab iga liikmesriik komisjonile või selle määratud asutusele elektrooniliselt lõikes 1 osutatud ajakohastatud andmed, mis registreeriti eelneva kuu jooksul.

3. Kõiki ühenduse kalalaevade püütud kvoodile alluva kalavaru või kalavarude rühma püüke hinnatakse lipuliikmesriigile kõnealuse varu või varude rühma kohta kehtestatud kvoodi osana, olenemata lossimise kohast.

Artikkel 24
Andmevahetus

1. Ilma et see piiraks artikli 23 kohaldamist, peavad lossimisliikmesriigid teise liikmesriigi taotlusel esitama elektrooniliselt andmed kalandustoodete lossimiste, müügi, ümberlaadimiste või transpordi kohta, mille on teostanud taotleva liikmesriigi lipu all sõitvad kalalaevad nende sadamates või jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes.

2. Kõnealune teave koosneb vähemalt asjaomase kalalaeva nimest ja pardatähisest, kõnealuse laeva lossitud, müüdud või ümberlaaditud kalakogustest vastavalt kalavarule või kalavarude rühmale ning lossimise, müügi, ümberlaadimise või transpordi kuupäevast ja kohast. Kui asjaomaste liikmesriikide vahel ei ole teisiti kokku lepitud, edastatakse kõnealune teave nelja tööpäeva jooksul pärast liikmesriigi taotluse kuupäeva.

3. Liikmesriik, kus toimus lossimine, müük, ümberlaadimine või transport, edastab komisjonile viimase nõudmisel elektrooniliselt asjaomase teabe üheaegselt teatamisega laeva lipuliikmesriigile.

Artikkel 25
Andmed kalapüügivõimaluste ammendumise kohta

1. Liikmesriik teavitab viivitamatult komisjoni, kui ta tuvastab, et:

a) tema lipu all sõitvate kalalaevade püütud kvoodile alluva kalavaru või kalavarude rühma püügid loetakse olevat ammendanud 80 % sellest kvoodist või

b) loetakse olevat jõutud 80 %ni mõne püügipiirkonna maksimaalsest püügikoormuse tasemest, mida kohaldatakse kõigi või osade tema lipu all sõitvate kalalaevade suhtes.

2. Sellisel juhul esitab liikmesriik komisjonile viimase nõudmisel üksikasjalikuma ja sagedasema teabe, kui on sätestatud artiklis 23.

3. JAOTIS
PÜÜGIPIIRKONDADE SULGEMINE

Artikkel 26
Liikmesriikidepoolne püügipiirkondade sulgemine

1. Iga liikmesriik määrab kindlaks kuupäeva, alates millest:

a) tema lipu all sõitvate kalalaevade püütud kvoodile alluva kalavaru või kalavarude rühma püügid loetakse olevat ammendanud vastava kvoodi;

b) loetakse olevat jõutud mõne püügipiirkonna maksimaalse püügikoormuse tasemeni, mida kohaldatakse kõigi või osade tema lipu all sõitvate kalalaevade suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud kuupäevast alates keelab asjaomane liikmesriik tema lipu all sõitvatele laevadele nii kõnesoleva kalavaru või kalavarude rühma püügi kui ka pärast kõnealust kuupäeva püütud kala pardale jätmise, ümberlaadimise ja lossimise ning otsustab, millise kuupäevani on püükide ümberlaadimised ja lossimised ning lõplik deklareerimine lubatud.

3. Asjaomane liikmesriik avalikustab lõikes 2 osutatud otsuse ning sellest teatatakse viivitamatult komisjonile ja teistele liikmesriikidele. See avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* (C-seeria). Alates kuupäevast, mil asjaomane liikmesriik avalikustas kõnealuse otsuse, peavad liikmesriigid tagama, et selle liikmesriigi lipu all sõitvad laevad ei jäta pardale, lossi, pane sumpadesse ega laadi ümber ühtegi asjaomast kala nende vetes ja nende territooriumil.

4. Komisjon kannab hoolt, et vastavalt käesolevale artiklile saadud teatised oleksid liikmesriikidele elektrooniliselt kättesaadavad.

Artikkel 27
Komisjonipoolne püügipiirkondade sulgemine

1. Kui komisjon avastab, et liikmesriik ei ole täitnud kohustust teatada igakuised andmed kalapüügivõimaluste kohta artikli 23 lõikes 2 sätestatud viisil, võib ta määrata kuupäeva, mil 80 % kõnealuse liikmesriigi kalapüügivõimalustest loetakse olevat ammendatud, ning ta võib määrata eeldatava kuupäeva, mil need kalapüügivõimalused loetakse olevat ammendatud.

2. Kui komisjon leiab artiklis 26 sätestatud teabe põhjal või omal algatusel, et ühendusele või liikmesriigile kättesaadavad kalapüügivõimalused loetakse olevat ammendatud, teavitab ta sellest asjaomaseid liikmesriike ning keelustab püügitegevuse antud püügitegevusega seotud vastava piirkonna, püügivahendite, kalavaru, kalavarude rühma või laevastiku jaoks.

Artikkel 28
Parandusmeetmed

1. Kui komisjon on peatanud kalapüügi liikmesriigile või liikmesriikide rühmale või ühendusele kättesaadavate kalapüügivõimaluste väidetava ammendamise tõttu ning selgub, et liikmesriik ei ole tegelikult oma kalapüügivõimalusi ammendanud, kohaldatakse järgmisi lõikeid.

2. Kui enne kalapüügivõimaluste ammendamist püügikeelu saanud liikmesriigile tekitatud kahju ei ole korvatud, võetakse piirangust tulenevat kahju asjakohasel viisil korvavad meetmed artiklis 111 osutatud korras. Kõnealused meetmed võivad sisaldada mahaarvamisi rohkem püüdnud liikmesriigi kalapüügivõimalustest ning sellisel viisil maha arvatud püügikoguste asjakohast jaotamist liikmesriikide vahel, kes said püügikeelu enne oma kalapüügivõimaluste ammendamist.

3. Kõnealuseid mahaarvamisi ja nendest tulenevaid jaotamisi tehakse eelkõige neid kalaliike ja püügipiirkondi arvesse võttes, mille kohta on kehtestatud kalapüügivõimalused. Neid võib teha piirangu kehtestamise aasta või sellele järgneva aasta või aastate jooksul.

4. Käesoleva artikli kohaldamise ning eriti asjakohaste koguste määramise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 111 osutatud korras.

II peatükk
Laevastiku haldamise seire

1. JAOTIS
PÜÜGIVÕIMSUS

Artikkel 29
Püügivõimsus

1. Liikmesriigid vastutavad vajalike kontrollide läbiviimise eest tagamaks, et liikmesriigi väljastatud kalalaevatunnistustele vastav koguvõimsus kogumahutavuses ja kilovattides ei oleks mingil ajal kõrgem kui selle liikmesriigi maksimaalsed võimsustasemed, mis on kindlaks tehtud vastavalt:

   a) nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklile 13 ja

b) nõukogu 30. märtsi 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 639/2004[34] ja

c) komisjoni 12. augusti 2003. aasta määrusele (EÜ) nr 1438/2003[35] ja

d) komisjoni 9. detsembri 2004. aasta määrusele (EÜ) nr 2104/2004[36].

2. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võetakse vastu artiklis 111 osutatud korras ning eelkõige seoses:

a) kalalaevade registreerimisega;

b) kalalaevade võimsuse kontrollimisega;

c) kalalaevade mahutavuse kontrollimisega;

d) püügivahendite liigi, numbri ja omaduste kontrollimisega.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile osana artiklis 110 osutatud aruandest kasutatud kontrollimeetodid ning lõikes 2 osutatud kontrollimise eest vastutavate asutuste nimed ja aadressid.

2. JAOTIS: MOOTORI VÕIMSUS

Artikkel 30
Mootori võimsuse jälgimine

1. Kalapüük on lubatud vaid kalalaevadega, mis on varustatud mootoritega, mille võimsus ei ületa mootoritunnistusel määratud võimsust.

2. Keelatud on mootoriga manipuleerimine eesmärgiga suurendada tema võimsust üle mootoritunnistusel määratud maksimaalse võimsuse.

3. Keelatud on uute või asendusmootorite kasutamine, mida asjaomane liikmesriik ei ole ametlikult heaks kiitnud.

4. Liikmesriigid tagavad, et sertifitseeritud mootorivõimsust ei ületata. Liikmesriigid teatavad komisjonile osana artiklis 110 osutatud aruandest kontrollimeetmed, mida nad on võtnud mootori võimsuse ületamise vältimiseks.

Artikkel 31
Mootori võimsuse sertifitseerimine

1. Uute mootorite, asendusmootorite ning tehniliselt muudetud mootorite puhul kinnitavad liikmesriikide pädevad asutused ametlikult, et need ei suuda toota rohkem

[34] ELT L 102, 7.4.2004, lk 9.
[35] ELT L 204, 13.8.2003, lk 21.
[36] ELT L 365, 10.12.2004, lk 19.

võimsust, kui on määratud mootoritunnistusel. Selliseid kinnitusi väljastatakse vaid juhul, kui mootor ei suuda toota määratud võimsusest rohkem.

2. Liikmesriikide ametiasutused võivad määrata mootori võimsuse sertifitseerimise klassifikatsiooniühingutele, mootorite tootjatele või muudele ettevõtjatele, kel on vajalik kompetentsus mootori võimsuse tehniliseks kontrolliks. Kõnealused klassifikatsiooniühingud, tootjad või muud ettevõtjad kinnitavad, et mootorid ei suuda ületada ametlikult määratud võimsust vaid juhul, kui ei ole mingit võimalust suurendada mootori talitlust üle sertifitseeritud võimsuse.

Artikkel 32
Mootori võimsuse ristkontrollimine

1. Liikmesriigid teostavad andmete ristkontrolle, et kontrollida mootori võimsuse kooskõla kogu haldusüksusele kättesaadava teabega seoses laeva tehniliste omadustega. Eelkõige kontrollivad liikmesriigid teavet, mis sisaldub:

   a) laevaseiresüsteemi protokollides;

   b) püügipäevikus;

   c) rahvusvahelises mootorite põhjustatud õhusaaste vältimise (EIAPP) sertifikaadis, mis on mootori puhul välja antud kooskõlas MARPOLi 73/78 konventsiooni VI lisaga;

   d) klassifikatsioonitunnistuses, mille on väljastanud tunnustatud laeva inspektsiooni ja järelevalve organisatsioon direktiivi 94/57/EÜ tähenduses;

   e) proovisõidu tunnistuses;

   f) ühenduse kalalaevastiku registris ja

   g) kõikides muudes dokumentides, mis annavad asjakohast teavet laeva võimsuse või mõne muu asjaomase tehnilise omaduse kohta.

2. Kui leidub näitajaid, et kalalaeva mootori võimsus on suurem kui tema kalalaevatunnistusel määratud võimsus, jätkavad liikmesriigid mootori võimsuse füüsilise kontrolliga.

III peatükk
Mitmeaastaste kavade seire

Artikkel 33
Ümberlaadimised sadamas

Mitmeaastase kavaga hõlmatud püügipiirkondades püügitegevust teostavad ühenduse kalalaevad ei tohi oma püüki mõne teise laeva või sõiduki pardale ümber paigutada oma püüki eelnevalt lossimata selleks, et enampakkumiskeskuses või mõnes muus liikmesriikide volitatud asutuses seda kaaluda.

Artikkel 34
Määratud sadamad

1. Nõukogu võib mitmeaastase kava vastuvõtmisel otsustada mitmeaastase kavaga hõlmatud liikide eluskaalu suhtes kohaldatava lubatud piirkoguse üle, mille ületanud laev on kohustatud lossima oma püügi määratud sadamas.

2. Kui lossitakse lõikes 1 osutatud kala lubatud piirkogusest rohkem, tagab ühenduse kalalaeva kapten, et selline lossimine tehakse vaid ühenduses asuvas määratud sadamas. Kui mitmeaastast kava kohaldatakse piirkondliku kalandusorganisatsiooni raames, võivad lossimised toimuda kõnealuse organisatsiooni lepinguosalise sadamas.

3. Iga liikmesriik määrab sadamad, kus toimuvad lõikes 2 osutatud lossimised.

4. Selleks et sadam oleks määratletud määratud sadamana, peavad olema täidetud järgmised tingimused:

   a) piiratud lossimisajad;

   b) piiratud lossimiskohad;

   c) täielik kontroll lossimisaegadel ning lossimiskohtades;

   d) keskmine lossitud kogus mitmeaastase kavaga hõlmatud kalaliikide kaalu järgi peab esindama vähemalt 5 % selles sadamas lossitud üldkogusest. Vaatlusperiood sellise keskmise arvutamisel on kolm vahetult eelnevat aastat.

Artikkel 35
Taastuvate kalaliikide eraldi paigutamine

1. Mitmeaastase kavaga hõlmatud kalaliikide ühenduse kalalaeva pardal hoidmine mis tahes kastis või koguses segamini mis tahes muude kalandustoodetega on keelatud.

2. Kastid mitmeaastase kavaga hõlmatud kalaliigiga tuleb nõuetekohaselt tähistada märgisega, mis näitab mitmeaastase kavaga hõlmatud kalaliigi FAO koodi, ning paigutada lastiruumi muudest kastidest eraldi.

Artikkel 36
Riiklikud kontrollimeetmete programmid

1. Liikmesriigid määravad iga mitmeaastase kava suhtes kohaldatava riikliku kontrollimeetmete programmi.

2. Liikmesriigid sätestavad kontrollimise erikriteeriumid vastavalt I lisale, need kriteeriumid vaadatakse korrapäraselt läbi pärast saadud tulemuste analüüsi. Kontrollikriteeriumid kujunevad järk-järgult, kuni I lisas määratud kriteeriumid on saavutatud.

IV peatükk
Tehniliste meetmete seire

1. JAOTIS
PÜÜGIVAHENDITE KASUTAMINE

Artikkel 37
Püügivahendid

1. Iga püügipiirkonnas kasutatav püügivahend peab vastama kõnealuse püügipiirkonna jaoks ühise kalanduspoliitika eeskirjades ette nähtud tehnilistele näitajatele.

2. Püügipiirkondades, kus on pardal lubatud hoida rohkem kui kahte liiki püügivahendeid, paigutatakse mittekasutatav püügivahend vastavalt järgmistele tingimustele ära nii, et seda ei saa hõlpsasti kasutada:

   a) võrgud, raskused ja muu sellelaadne varustus tuleb traallaudade, puksiir- ja haalamisköite ning -trosside küljest lahti võtta;

   b) tekil või teki kohale paigutatud võrgud on kinnitatud ja

   c) õngejadad on paigutatud madalamatele tekkidele.

Artikkel 38
Püükide koostis

1. Kui ühenduse kalalaeva pardal olevad püügid on püütud ühe ja sama reisi ajal võrkudega, mis erinevad väikseima võrgusilma suuruse poolest, tuleb püügi liigiline koostis välja arvestada iga eri tingimustes püütud püügi osa kohta eraldi. Selleks tuleb kõik varem kasutatud võrgusilmasuuruse muutmised kui ka selliste muutmiste hetkel laeval asuva püügi liigiline koostis kanda püügipäevikusse ja lossimisdeklaratsiooni.

2. Erijuhtudel võetakse artiklis 111 osutatud korras vastu üksikasjalikud eeskirjad töödeldud kalandustoodete lastiplaani kohta, mis on koostatud vastavalt kalaliikidele ja näitab toodete hoidmise kohta lastiruumis.

2. JAOTIS
MEREKAITSEALADE SEIRE

Artikkel 39
Laevaseiresüsteem

1. Merekaitseala määramisel mõõdetakse geograafilist hulknurka piiritlevaid koordinaate ja vastavaid loksodroome ning laevaasukohti vastavalt kohaldatavale standardile.

2. Ühenduse kalalaevade püügitegevust merekaitsealaks määratud kalastusvööndites jälgib rannikuäärse riigi kalapüügi seirekeskus, millel on laeva merekaitsealasse sisenemise, läbisõitmise ja väljumise tuvastamise ning registreerimise süsteem.

3. Rannikuäärse riigi kalapüügi seirekeskuses peab olema alarmsüsteem, mis suudab automaatselt tuvastada merekaitsealasse sisenevad laevad. Kõnealune alarmsüsteem peab olema ka laeva pardal laeva kapteni hoiatamiseks, kui ta on sisenemas merekaitsealasse.

4. Liikmesriigid kehtestavad alarmsüsteemi juhul, kui laev siseneb kaitstavaid alasid ümbritsevasse kontrollitavasse kaitsevööndisse.

5. Erandina komisjoni 18. detsembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2244/2003 artikli 8 lõikest 2 peab andmete edastamise sageduseks olema vähemalt kord iga 15 minuti järel, kui laev siseneb kontrollitavasse kaitsevööndisse, ning kui laev siseneb merekaitsealale, edastatakse andmed reaalajas.

Artikkel 40
Läbisõit merekaitsealalt

1. Läbisõit merekaitsealalt on lubatud kalalaevadele, mis vastavad järgmistele tingimustele:

   a) kõik pardal hoitavad püügivahendid on läbisõidu ajal kinnitatud ning lastiruumi paigutatud ja

   b) kiirus läbisõidu ajal ei ole väiksem kui 6 sõlme.

2. Merekaitsealalt läbi sõita kavatsevate ühenduse kalalaevade kaptenid peavad lipuliikmesriigi ametiasutustele ja rannikuäärsele liikmesriigile edastama läbisõiduaruande vormis järgmised andmed:

   a) laeva nimi, pardatähis, kutsungsignaal ja laevakapteni nimi;

   b) laeva geograafilise asukoha koordinaadid;

   c) iga merekaitsealale sisenemise kuupäev ning kellaaeg ja

   d) iga merekaitsealalt väljumise kuupäev ning kellaaeg.

3. JAOTIS
VETTE TAGASI LASKMISE VÄHENDAMISE SEIRE

Artikkel 41
Vette tagasi laskmise registreerimine

1. Kalalaeva kapten registreerib kogu vette tagasi lastud saagi, mis ületab 15 kg eluskaalu ekvivalenti, ning edastab võimaluse korral elektrooniliselt kõnealuse teabe viivitamatult oma pädevatele asutustele.

2. Liikmesriigid kehtestavad erikava, et jälgida nende lipu all sõitvaid kalalaevu, kellel on vette tagasi laskmise järk-järgulise vähendamise kava kohane kalapüügiluba.

Artikkel 42
Püügipäeviku kontrollid

Laevaseiresüsteemiga varustatud laevade puhul kontrollivad liikmesriigid süstemaatiliselt, et kalapüügi seirekeskusest saadud teave vastaks kalapüügipäevikusse registreeritud tegevustele, kasutades laevaseiresüsteemi andmeid ning võimaluse korral vaatlejatelt saadud andmeid. Sellised ristkontrollid registreeritakse elektroonilisel kujul ning säilitatakse kolmeks aastaks.

4. JAOTIS
PÜÜGIPIIRKONDADE REAALAJAS SULGEMINE

Artikkel 43
Üldsätted

1. Kui jõutakse kaaspüügiga püütud koguste käivitusläveni, suletakse asjaomane piirkond ajutiselt kalapüügiks vastavalt käesolevale jaotisele. Selline reaalajas sulgemine kehtestatakse teatavaks ajaks, mis ei ületa 10 päeva.

2. Kaaspüügiga püütud koguste käivituslävi arvutatakse protsendina loomuse kogupüügi iga kalaliigi eluskaalust või kui reaalajas sulgemise eesmärk on teatavate kalaliikide noorkalade kaitsmine, siis protsendina määratud kalaliigi noorkalade arvust võrreldes kõnealuse loomuse asjaomase kalaliigi isendite koguarvuga.

Artikkel 44
Liikmesriikidepoolne reaalajas sulgemine

1. Kui kaaspüügiga püütud koguste käivitusläve tuvastab mõni rannikuäärse liikmesriigi kalakaitselaev või ühiskasutuskava raames ühistegevuses osalev kalanduse kaitselaev, teavitab kõnealune kalapüügi kaitselaev viivitamatult rannikuäärse liikmesriigi pädevaid asutusi.

2. Kui kaaspüügiga püütud kogused ületavad mõne loomuse kaaspüügiga püütud koguste käivitusläve, muudab kalalaev enne kalapüügi jätkamist püügipiirkonda vähemalt viie meremiili võrra eelmise loomuse asukohast ning teavitab viivitamatult rannikuäärse liikmesriigi pädevaid asutusi. Kui vähemalt kolm kalalaeva on pidanud lahkuma mõnest püügipiirkonnast kaaspüügiga püütud koguste käivitusläve ületamise tulemusena, kasutab rannikuäärne liikmesriik nende laevade saadud teavet reaalajas sulgemise kehtestamiseks.

3. Vastavalt lõigetele 1 ja 2 saadud teabe põhjal otsustab rannikuäärne liikmesriik asjaomase püügipiirkonna reaalajas sulgemise. Ta teavitab viivitamatult komisjoni, kõiki liikmesriike ning kolmandaid riike, kelle laevadel on lubatud asjaomases piirkonnas tegutseda, et on kehtestatud reaalajas sulgemine. Püügitegevus sellises piirkonnas keelustatakse reaalajas sulgemise otsuses määratud viisil.

Artikkel 45
Komisjonipoolne reaalajas sulgemine

1. Saadud teabe põhjal, mis näitab kaaspüügiga püütud koguste käivitusläveni jõudmist, võib komisjon otsustada mõne piirkonna ajutiselt sulgeda, kui rannikuäärne liikmesriik ei ole ise sellist sulgemist kehtestanud.

2. Komisjon teavitab viivitamatult kõiki liikmesriike ja kolmandaid riike, kelle laevad kõnealuses piirkonnas tegutsevad, ning teeb viivitamatult oma ametlikul veebisaidil kättesaadavaks kaardi ajutiselt suletud piirkonna koordinaatidega, täpsustades sulgemise kestvuse ning kõnealuse konkreetse püügipiirkonna suhtes kehtestatud tingimused.

Artikkel 46
Ajutiselt suletud piirkonna taasavamine

1. Pärast vähemalt 60 tunni möödumist määratletud piirkonna sulgemisest teostab teatav arv laevu, mille pardal on teaduslik vaatleja, rannikuäärse liikmesriigi järelevalvetalituste kontrolli all katsepüügi, et kontrollida kaaspüügiga püütud koguste taset.

2. Kui lõikes 1 osutatud püük ei ületa 60 % kaaspüügiga püütud koguste käivituslävest, tühistab rannikuäärne liikmesriik enda kehtestatud reaalajas sulgemised. Kõnealune rannikuäärne liikmesriik teavitab komisjoni, kõiki asjaomaseid liikmesriike ning kolmandaid riike, kelle laevadel on lubatud asjaomases piirkonnas tegutseda, et reaalajas sulgemine on tühistatud.

3. Kui komisjon on kehtestanud reaalajas sulgemise vastavalt artiklile 45, teavitab rannikuäärne liikmesriik viivitamatult komisjoni lõikes 1 osutatud katsepüügi tulemustest. Vajaduse korral tühistab komisjon pärast seda, kui teavet on uurinud kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee, reaalajas sulgemise, kui lõikes 1 osutatud püük ei ületa 60 % kaaspüügiga püütud koguste käivituslävest. Ta teavitab kõiki asjaomaseid liikmesriike ning kolmandaid riike, kelle laevadel on lubatud asjaomases piirkonnas tegutseda, et reaalajas sulgemine on tühistatud.

V peatükk
Harrastuskalapüügi seire

Artikkel 47
Harrastuskalapüük

1. Harrastuskalapüük ühenduse vetes asuval laeval mitmeaastase kavaga hõlmatud kalavaru puhul toimub kõnealusele laevale lipuliikmesriigi väljastatud loa alusel.

2. Lipuliikmesriik registreerib mitmeaastase kavaga hõlmatud kalavaru puhul harrastuskalapüügil püütud saagi.

3. Harrastuskalapüügi kalaliikide, mis on hõlmatud mitmeaastase kavaga, püügid arvestatakse lipuliikmesriigi asjaomastest kvootidest maha. Asjaomased liikmesriigid kehtestavad kõnealuste kvootide osakaalu, mida kasutatakse üksnes harrastuskalapüügi eesmärgil.

4. Harrastuspüügikohtadest pärit püükide turustamine keelustatakse, välja arvatud heategevuse eesmärkidel.

V JAGU
TURUSTAMISE SEIRE

I peatükk
Üldsätted

Artikkel 48
Turustamise seire põhimõtted

1. Iga liikmesriik vastutab oma territooriumil ühise kalanduspoliitika eeskirjade kohaldamise seire eest kalandus- ja vesiviljelustoodete turustamise igal etapil esmamüügist jaemüügini, sealhulgas transport.

2. Kõik kalandus- ja vesiviljelustoodete partiid peavad olema jälgitavad ning ettevõtjad peavad suutma identifitseerida partiide päritolu ja sihtkoha alates püügist või saagikoristusest kuni lõpptarbijani.

3. Kui konkreetse kalaliigi jaoks on kindlaksmääratud alammõõt, peavad müümise, ladustamise või transportimise eest vastutavad ettevõtjad suutma tõendada toodete geograafilist päritolu väljendatuna viitamisega alapiirkonnale ja rajoonile või alarajoonile või vajaduse korral statistilisele ruudule, kus ühenduse õigusaktide kohaselt kehtivad püügipiirangud.

4. Liikmesriigid tagavad, et kõik püügist või saagikoristusest saadud kalandus- ja vesiviljelustoodetest koostatakse partiid.

Artikkel 49
Ühised turustusnormid

1. Liikmesriigid tagavad, et tooteid, mille suhtes kehtivad ühised turustusnormid, pakutakse müügiks, müüakse või turustatakse muul viisil vaid juhul, kui nad vastavad kõnealustele normidele.

2. Vastavalt nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 104/2000 turult kõrvaldatud tooted peavad vastama ühistele turustusnormidele, eelkõige värskuse kategooriatele.

3. Kalandustoodete partiide müümise, ladustamise või transportimise eest vastutavad ettevõtjad peavad suutma tõendada, et need tooted vastavad igal etapil kõnealustele turustusnormidele.

Artikkel 50
Jälgitavus

1. Ilma et see piiraks nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002[37] ning riiklike õigusaktide kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et nende ettevõtjad kehtestavad süsteemid ja korra, mis võimaldavad teavet kalandus- ja vesiviljelustoodete päritolu kohta pädevale asutusele kättesaadavaks teha.

2. Minimaalsed teabenõuded kõigi kalandus- ja vesiviljelustoodete partiide kohta, et jälgida nende päritolu, on:

   a) iga partii identifitseerimisnumber;

   b) iga kalaliigi kaubanduslik ja teaduslik nimetus;

   c) eluskaal kilogrammides;

   d) püügi ja/või saagikoristuse kuupäev;

   e) tootmisüksus (kalalaeva nimi, vesiviljelusrajatis);

   f) tarnijate nimi ja aadress;

   g) püügivahend.

3. Iga partii puhul kasutatakse konkreetset tähistamis- ja/või märgistamissüsteemi, mis sisaldab lõikes 2 osutatud teavet.

Artikkel 51
Tarbijate teavitamine

Liikmesriigid tagavad, et ühenduse 22. oktoobri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2065/2001 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 104/2000 üksikasjalikud rakenduseeskirjad tarbijate teavitamise kohta kalandus- ja akvakultuuritoodetest) artiklis 8 sätestatud teave on kättesaadav asjaomaste kalaliikide turustamise igal etapil. Nõukogu määruse (EÜ) nr 2065/2001 artiklis 8 osutatud püügipiirkond viitab alapiirkonnale ja rajoonile või alarajoonile või vajaduse korral statistilisele ruudule, kus ühenduse õiguse kohaselt kehtivad püügipiirangud.

[37] EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

II peatükk
Lossimisjärgne tegevus

Artikkel 52
Esmamüük enampakkumiskeskustes

1. Liikmesriigid tagavad, et kõigi püütud koguste, mille suhtes kehtivad püügi- või püügikoormuse piirangud, esmamüük toimub ja/või registreeritakse enampakkumiskeskustes ning neid müüakse üksnes registreeritud ostjatele.

2. Muid kalandustooteid müüakse vaid enampakkumiskeskuses või liikmesriikide volitatud asutustele või isikutele.

3. Ostja, kes ostab kalandustooteid kalalaeval toimuvalt esmamüügilt, peab olema liikmesriigi, kus esmamüük toimub, ametiasutustes registreeritud. Registreerimiseks identifitseeritakse iga ostja riiklikes andmebaasides oleva käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri järgi.

Artikkel 53
Kalandus- ja vesiviljelustoodete kaalumine

1. Kõik kalandus- ja vesiviljelustooteid ostvad registreeritud ostjad tagavad, et kõik saadud partiid kaalutakse pädevate asutuste poolt heakskiidetud kaaludel. Kaalumine viiakse läbi enne kalade sortimist, töötlemist, ladustamist ja transportimist lossimiskohast või edasimüümist.

2. Kaalumise tulemusel saadud arvu kasutatakse lossimisdeklaratsioonide, müügiteatiste ja ülevõtmisdeklaratsioonide täitmiseks.

3. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid lubada kaaluda värsket kala pärast transportimist lossimiskohast, juhul kui kaalumine ei olnud lossimisel võimalik ning tingimusel, et need transporditakse selle liikmesriigi territooriumil sihtkohta, mis ei asu lossimiskohast rohkem kui 20 kilomeetri kaugusel.

4. Liikmesriigi pädevad asutused võivad nõuda, et kõnealuses liikmesriigis esimest korda lossitud mis tahes kalakogust kaalutakse ametnike kohalolekul enne lossimiskohast mujale transportimist.

Artikkel 54
Müügiteatis

1. Registreeritud ostjad, registreeritud enampakkumiste korraldajad või muud liikmesriigis lossitud kalandustoodete esmaturustuse eest vastutavad asutused või isikud esitavad elektrooniliselt kahe tunni jooksul pärast esmamüüki müügiteatise pädevatele asutustele selles liikmesriigis, kelle territooriumil esmaturustamine toimub. Kui kõnealune liikmesriik ei ole kala lossinud laeva lipuriik, peab ta tagama, et müügiteatise koopia edastatakse asjaomase teabe saamisel lipuliikmesriigi

pädevatele asutustele. Müügiteatise täpsuse eest vastutavad kõnealused ostjad, enampakkumiste korraldajad, asutused või isikud.

2. Kui kalandustoodete esmaturustus ei toimu selles liikmesriigis, kus tooted lossiti, peab esmaturustuse seire eest vastutav liikmesriik tagama, et müügiteatise koopia edastatakse kahe tunni jooksul pärast müügiteatise saamist asjaomaste toodete lossimise seire eest vastutavatele ametiasutustele ning laeva lipuliikmesriigi ametiasutustele.

3. Kui müügiteatis ei vasta arvele või seda asendavale dokumendile, peavad liikmesriigid vastu võtma vajalikud sätted tagamaks, et teave hinna kohta, millest on välja jäetud tasu kauba ostjale kättetoimetamise eest, on arvel näidatud hinnaga samane.

Artikkel 55
Müügiteatise sisu

Artiklis 54 osutatud müügiteatised peavad sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:

a) ühenduse laevastiku registrinumber ning asjaomaseid tooted lossinud laeva nimi;

b) sadam ja lossimise kuupäev;

c) laeva omaniku või kapteni nimi ning müüja nimi, kui see on erinev;

d) ostja nimi ning tema käibemaksukohustuslasena registreerimise number;

e) iga kalaliigi asjaomane nimetus või FAO kolmetäheline kood ja geograafiline päritolu väljendatuna viitamisega alapiirkonnale ja rajoonile või alarajoonile või vajaduse korral statistilisele ruudule, kus ühenduse õigusaktide kohaselt kehtivad püügipiirangud;

f) vajaduse korral kõigi liikide, mille suhtes kehtivad turustusnormid, isendite suurus või kaal, sort, esitlusviis ja värskusaste;

g) vajaduse korral turult kõrvaldatud toodete sihtkoht (ülekanne, kasutamine loomasöödaks, loomasööda tootmiseks, söödaks või toiduks mittekasutatavatel eesmärkidel);

h) müügikoht ja -kuupäev;

i) võimaluse korral arve ning vajaduse korral müügilepingu viitenumber ja kuupäev;

j) kohaldatavuse korral viide artiklis 58 osutatud veodokumendile.

Artikkel 56
Erandid müügiteatiste nõuetest

1. Komisjon võib artiklis 111 osutatud korras teha erandi liikmesriigi pädevatele asutustele või muudele liikmesriigi volitatud asutustele müügiteatise esitamise kohustuse kohta seoses kalandustoodetega, mis on lossitud ühenduse teatavat liiki

kalalaevadelt kogupikkusega kuni 10 meetrit, või seoses lossitud kalandustoodete kogustega, mille eluskaal ei ületa kalaliikide lõikes 50 kg. Selliseid erandeid võib teha ainult juhtudel, kui kõnealuses liikmesriigis on sisse seatud nõuetekohane proovivõtusüsteem vastavalt artiklitele 16 ja 22.

2. Kui toodete kogus on kuni 15 kg ja neid ei viida pärast ostmist turule, vaid need kasutatakse oma tarbeks, tehakse ostjale erand artiklites 54 ja 55 esitatud nõuetest.

Artikkel 57
Ülevõtmisdeklaratsioon

1. Ilma et see piiraks mitmeaastastes kavades sisalduvate erisätete kohaldamist, kui tooted on ette nähtud müügiks hilisemas etapis, edastatakse võimaluse korral elektrooniliselt võimalikult ruttu ja mitte hiljem kui kaks tundi pärast lossimise lõpuleviimist selle liikmesriigi, kus toimub ülevõtmine, pädevatele asutustele või teistele volitatud asutustele ülevõtmisdeklaratsioon. Ülevõtmisdeklaratsiooni edastamise ja selle täpsuse eest vastutab kõnealuse deklaratsiooni omanik.

2. Lõikes 1 osutatud ülevõtmisdeklaratsioon peab sisaldama vähemalt järgmist teavet:

   a) tooted lossinud kalalaeva ühenduse laevastiku registrinumber ning nimi;

   b) laeva omaniku või kapteni nimi;

   c) iga kalaliigi asjaomane nimetus või FAO kolmetäheline kood ja geograafiline päritolupiirkond väljendatuna viitamisega alapiirkonnale ja rajoonile või alarajoonile või vajaduse korral statistilisele ruudule, kus ühenduse õigusaktide kohaselt kehtivad püügipiirangud;

   d) iga kalaliigi kaal toote esitusviisi lõikes;

   e) sadam ja lossimise kuupäev;

   f) rajatiste nimi ja aadress, kus tooted ladustatakse;

   g) vajaduse korral viide artiklis 58 täpsustatud veodokumendile.

Artikkel 58
Veodokument

1. Ühenduses lossitud kas töötlemata või laeva pardal töödeldud ning lossimiskohast mujale veetavate kalandustoodetega peab esmamüügini kaasas olema vedaja koostatud dokument. Vedaja edastab, võimaluse korral elektrooniliselt, 24 tunni jooksul pärast pealelaadimist selle liikmesriigi, mille territooriumil lossimine toimus, pädevatele asutustele veodokumendi.

2. Kui tooted transporditakse teise liikmesriiki kui lossimisliikmesriik, edastab vedaja 24 tunni jooksul pärast kalandustoodete pealelaadimist veodokumendi koopia ka selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kelle territooriumil toimub deklaratsiooni

kohaselt esmaturustamine. Esmaturustuse liikmesriik võib sellega seoses nõuda lossimisliikmesriigilt lisateavet.

3. Kõnealuse dokumendi täpsuse eest vastutab vedaja.

4. Veodokumendil märgitakse:

   a) saadetise (saadetiste) sihtkoht ning veovahendi identifitseerimistunnused;

   b) asjaomased tooted lossinud laeva nimi ning ühenduse laevastiku registrinumber;

   c) töödeldud või töötlemata kalakoguste kaal kilogrammides iga transporditud kalaliigi lõikes, kaubasaaja(te) nimi (nimed) ja aadress(id), pealelaadimise koht ja kuupäev ning iga kalaliigi geograafiline päritolu väljendatuna viitamisega alapiirkonnale ja rajoonile või alarajoonile või vajaduse korral statistilisele ruudule, kus ühenduse õigusaktide kohaselt kehtivad püügipiirangud.

5. Liikmesriikide pädevad asutused võivad teha erandeid lõikega 1 ettenähtud kohustusest, kui kalandustooteid transporditakse sadamaalal või kuni 20 kilomeetri kaugusele lossimiskohast.

6. Kui müügiteatises müüduna deklareeritud kalandustooted transporditakse mujale kui lossimiskohta, peab vedaja suutma müügitehingu toimumist dokumendiga tõendada.

III peatükk
Tootjaorganisatsioonid ning hinnakorraldus ja sekkumiskord

Artikkel 59
Tootjaorganisatsioonide seire

1. Vastavalt määruse (EÜ) nr 104/2000 artikli 6 lõikele 1 kontrollivad liikmesriigid regulaarselt, kas:

   a) tootjaorganisatsioonid vastavad tunnustamise tingimustele;

   b) tootjaorganisatsiooni tunnustus tühistatakse, kui määruse (EÜ) nr 104/2000 artikliga 5 ettenähtud tingimusi enam ei täideta või kui tunnustus on saadud valeteabe põhjal;

   c) tunnustus tühistatakse viivitamata tagasiulatuvalt, kui organisatsioon on tunnustuse saanud või seda kasutanud pettuse teel.

2. Määruse (EÜ) nr 104/2000 artiklis 5 ning artikli 6 lõike 1 punktis b kehtestatud tootjaorganisatsiooni käsitlevate eeskirjade järgimise tagamiseks viib komisjon läbi kontrolle ja võib nende tulemusena nõuda liikmesriikidelt vajaduse korral tunnustuse tühistamist.

3. Iga liikmesriik viib läbi asjakohaseid kontrolle tagamaks, et iga tootjaorganisatsioon täidaks asjaomase kalandusaasta jaoks rakenduskavas sätestatud kohustusi, nagu on

osutatud määruses (EÜ) nr 2508/2000, ja kohaldavad nende kohustuste täitmatajätmise korral määruse (EÜ) nr 104/2000 artikli 9 lõikes 3 sätestatud karistusi.

Artikkel 60
Hinnakorralduse ja sekkumiskorra seire

Liikmesriigid viivad läbi kõik kontrollid seoses hinnakorralduse ja sekkumiskorraga, eelkõige seoses:

a) muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud toodete kõrvaldamisega turult;

b) ülekandetegevustega turult kõrvaldatud toodete stabiliseerimiseks, ladustamiseks ja/või töötlemiseks;

c) merel külmutatud toodete eraladustusega;

d) hüvitisega töötlemiseks ettenähtud tuunikala puhul.

VI JAGU
JÄRELEVALVE

Artikkel 61
Täheldamised merel ja liikmesriikide tuvastused

1. Liikmesriigid teostavad järelevalvet nende jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates merevetes, tuginedes:

   a) kalalaevade täheldamistele inspektsioonilaevade või järelevalve õhusõidukite poolt;

   b) laevade tuvastamise süsteemile, nagu on osutatud artiklis 11.

2. Kui täheldus või tuvastus ei vasta liikmesriigile kättesaadavale muule teabele, teostab ta mis tahes uurimised, mis võivad olla vajalikud asjakohaste järelmeetmete kindlaksmääramiseks.

3. Kui täheldus või tuvastus viitab mõne teise liikmesriigi või kolmanda riigi kalalaevale ning teave ei vasta rannikuäärsele liikmesriigile kättesaadavale mis tahes muule teabele ning kui kõnealusel rannikuäärsel liikmesriigil ei ole õigust võtta täiendavaid meetmeid, registreerib ta oma uurimistulemused järelevalvearuandesse ning edastab kõnealuse aruande võimaluse korral elektrooniliselt viivitamatult lipuliikmesriigile või asjaomastele kolmandatele riikidele. Kolmanda riigi laeva puhul saadetakse järelevalvearuanne ka komisjonile või selle määratud asutusele.

4. Kui liikmesriigi ametnik täheldab või tuvastab kalalaeva, mis on seotud tegevusega, mida võib pidada ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramiseks, väljastab ta viivitamatult järelevalvearuande ning saadab selle oma pädevatele asutustele.

5. Järelevalvearuande vorm määratakse kindlaks artiklis 111 osutatud korras.

Artikkel 62
Täheldamiste ja tuvastustega seotud teabe korral võetavad meetmed

1. Liikmesriigid võtavad teiselt liikmesriigilt järelevalvearuande kättesaamise järel viivitamatuid meetmeid ning teostavad täiendava uurimise, mis võimaldab neil määrata kindlaks asjakohased järelmeetmed.

2. Teised liikmesriigid peale asjaomase lipuliikmesriigi kontrollivad, kas aruannetes käsitletavad täheldatud laevad on tegutsenud nende jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes või kas nende territooriumile on lossitud või imporditud nimetatud laevadelt pärit kalandustooteid, ning uurivad, kas need laevad on senini järginud asjaomaseid kaitse- ja majandamismeetmeid.

3. Lipuliikmesriigid, teised liikmesriigid ja komisjon või selle määratud asutus uurivad ka nõuetekohaselt dokumenteeritud teavet seoses täheldatud laevadega, mida esitavad üksikisikud, kodanikuühiskonna organisatsioonid, sealhulgas keskkonnaorganisatsioonid ning kalandusvaldkonna või kalakaubanduse sidusrühmade esindajad.

Artikkel 63
Vaatlejad

1. Laevade pardal asuvad vaatlejad jälgivad kõnealuse kalalaeva ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmist. Nad rakendavad kõiki vaatluskavaga ettenähtud tööülesandeid ning eelkõige kontrollivad ja registreerivad laeva püügitegevust ning asjaomaseid dokumente.

2. Vaatlejad on oma tööülesanneteks kvalifitseeritud ning kogenud. Nad on laeva omanikust, kaptenist ning igast laevapere liikmest sõltumatud. Nad ei tohi olla laevapere liikmed.

3. Vaatlejad tagavad nii palju kui võimalik, et nende kohalolek kalalaevade pardal ei takista laeva püügitegevust ja tavapäraseid toiminguid ega sekku nendesse.

4. Vaatlejad koostavad järelevalvearuande ning edastavad selle oma ametiasutustele ja/või lipuriigi ametiasutustele. Liikmesriigid sisestavad aruande artiklis 69 osutatud andmebaasi.

5. Ühenduse kalalaevade kaptenid tagavad määratud vaatlejatele piisavad majutustingimused, hõlbustavad nende tööd ning väldivad nende tööülesannete täitmisse sekkumist. Kaptenid tagavad vaatlejatele juurdepääsu asjaomastele laeva osadele, sealhulgas püügile ning laeva dokumentidele koos elektrooniliste failidega.

6. Kõik vaatlejate käesolevas artiklis sätestatud tegevusest tulenevad kulud kannavad lipuliikmesriigid. Liikmesriigid võivad kõnealused kulud täielikult või osaliselt sisse nõuda nende lipu all sõitvate asjaomase kalandusega seotud laevade operaatoritelt.

7. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võidakse vastu võtta artiklis 111 osutatud korras.

Artikkel 64
Järelevalvearuannete kaalukus

Isikute, keda on järelevalvet teostama volitanud riiklikud ja ühenduse ametiasutused, koostatud järelevalvearuanded on kaalukaks tõendiks iga liikmesriigi haldus- või kohtumenetlustes. Asjaolude tuvastamisel käsitletakse neid samadel alustel liikmesriigi, kus haldus- või kohtumenetlused aset leiavad, ametnike järelevalvearuannetega. Kõnealustele aruannetele tuginedes võetakse asjakohaseid järelmeetmeid.

VII JAGU
INSPEKTSIOON

I peatükk
Üldsätted

Artikkel 65
Inspektsioonide korraldamine

1. Liikmesriigid koostavad ning hoiavad ajakohasena nimekirja ametnikest, kes vastutavad inspektsioonide läbiviimise eest.

2. Ametnikud teostavad oma tööülesandeid vastavuses ühenduse õigusega. Nad korraldavad inspektsioone mittediskrimineerival viisil merel, sadamates, transportimisel, töötlemiskohtades ning kalade turustamise ajal.

3. Eelkõige kontrollivad ametnikud:

   a) pardal hoitava, ladustatava, transporditava töödeldava või turustatava püügi õiguspärasust ning sellega seotud dokumentide täpsust;

   b) sihtkalaliigi ning pardal hoitava püügi jaoks kasutatud püügivahendite õiguspärasust;

   c) vajaduse korral lastiplaani ning kalaliikide eraldi hoidmist ja

   d) passiivpüüniste märgistamist.

4. Ametnikud kontrollivad kõiki asjaomaseid piirkondi, tekke ja ruume, kus kalandustooteid püütakse, ladustatakse, transporditakse, töödeldakse või turustatakse. Samuti uurivad nad töödeldud või töötlemata saaki, võrke või muid püügivahendeid, varustust, kalu või kalandustooteid sisaldavaid konteinereid ja pakke ning kõiki asjaomaseid dokumente, mida nad peavad vajalikuks ühise kalanduspoliitika eeskirjadega vastavuses kontrollida. Nad võivad lisaks küsitleda isikuid, kellel arvatakse olevat teavet inspektsiooniga seotud küsimuste kohta.

5. Ametnikud korraldavad inspektsioone nii, et laeva või transpordivahendi tegevust ning saagi ladustamist, töötlemist ja turustamist häiritakse või segatakse nii vähe kui võimalik. Nad peavad nii palju kui võimalik vältima püügi mis tahes halvenemist inspektsiooni ajal.

6. Käesoleva artikli kohaldamise ning eriti inspektsiooni metoodika ja korraldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 111 osutatud korras.

Artikkel 66
Ettevõtja ülesanded

Ettevõtja hõlbustab turvalist juurdepääsu laevale, transpordivahendile või ruumile, kus kalandustooteid ladustatakse, töödeldakse või turustatakse. Ta tagab ametnike turvalisuse ning ei takista, hirmuta ega sega ametnikke nende tööülesannete täitmisel.

Artikkel 67
Inspekteerimisaruanne

1. Ametnikud koostavad pärast igat inspektsiooni inspekteerimisaruande ning edastavad selle oma ametiasutustele. Kui inspekteeritakse mõne muu liikmesriigi või kolmanda riigi lipu all sõitvat kalalaeva, saadetakse inspekteerimisaruande koopia viivitamatult kõnealuse lipuliikmesriigi või kolmanda riigi pädevatele asutustele. Kui inspektsiooni viiakse läbi mõne teise liikmesriigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes, saadetakse inspekteerimisaruande koopia viivitamatult kõnealusele liikmesriigile.

2. Ametnikud allkirjastavad oma aruande ettevõtja juuresolekul, kes samuti selle allkirjastab ning kellel on õigus sellele lisada mis tahes märkusi. Ametnikud märgivad püügipäevikusse, et inspektsioon on tehtud.

3. Inspekteerimisaruande koopia antakse üle laevakaptenile või tema esindajale.

Artikkel 68
Inspekteerimisaruannete kaalukus

Isikute, keda on järelevalvet teostama volitanud riiklikud ja ühenduse ametiasutused, koostatud inspekteerimisaruanded on kaalukaks tõendiks iga liikmesriigi haldus- või kohtumenetlustes. Asjaolude tuvastamisel käsitletakse neid samadel alustel liikmesriigi, kus haldus- või kohtumenetlused aset leiavad, ametnike inspekteerimisaruannetega ning kõnealustele aruannetele tuginedes võib võtta asjakohased järelmeetmed.

Artikkel 69
Elektrooniline andmebaas

Liikmesriigid loovad ja hoiavad ajakohasena elektroonilise andmebaasi, kuhu nad laevad üles kõik oma ametnike koostatud inspekteerimis- ja järelevalvearuanded.

Artikkel 70
Ühenduse inspektorid

1. Komisjon kehtestab nimekirja ühenduse inspektoritest vastavalt artiklis 111 osutatud korrale. Ühenduse inspektorid on liikmesriigi, komisjoni või agentuuri ametnikud.

2. Ilma et see piiraks rannikuäärse riigi esmavastutust, viivad ühenduse inspektorid liikmesriikide territooriumil, ühenduse vetes ning väljaspool ühenduse vesi asuvatel ühenduse kalalaevadel läbi inspektsioone vastavalt käesolevale määrusele.

3. Ühenduse inspektorid võivad olla määratud seoses:

   a) artikli 87 kohaselt vastuvõetud ühenduse kontrolli- ja inspektsiooniprogrammide rakendamisega;

   b) rahvusvahelisteks kalanduskontrolli programmidega, kus ühendusel on kohustus tagada kontrolle.

4. Ühenduse inspektoritel on samasugused volitused nagu riiklikel inspektoritel. Inspektorid täidavad oma tööülesandeid ning kasutavad oma volitusi kooskõlas ühenduse õigusega ning selle liikmesriigi õigusega, kus inspektsioon toimub.

5. Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks võetakse vastu artiklis 111 osutatud korras.

II peatükk
Inspektsioonid väljaspool inspekteeriva liikmesriigi vesi või territooriumi

Artikkel 71
Väljaspool inspekteeriva liikmesriigi vesi või territooriumi asuvate laevade inspektsioonid

1. Ilma et see piiraks rannikuäärse riigi esmavastutust, võib liikmesriik inspekteerida oma lipu all sõitvaid kalalaevasid kõigis ühenduse vetes.

2. Liikmesriik võib läbi viia inspektsioone mõne teise liikmesriigi kalalaevadel vastavalt käesolevale määrusele seoses püügitegevusega kõigis ühenduse vetes,

   a) kui asjaomane rannikuäärne liikmesriik on andnud selleks loa või

   b) kui vastavalt artiklile 87 on vastu võetud ühenduse kontrollimeetmete eriprogramm.

3. Liikmesriik võib inspekteerida teise liikmesriigi lipu all sõitvaid ühenduse kalalaevu rahvusvahelistes vetes.

4. Liikmesriik võib inspekteerida enda või mõne teise liikmesriigi lipu all sõitvaid ühenduse kalalaevu kolmandate riikide vetes vastavalt rahvusvahelistele kokkulepetele.

5. Liikmesriigid määravad pädeva asutuse, kes oleks käesoleva artikli rakendamisel kontaktpunkt. Liikmesriikide kontaktpunkt on kättesaadav 24 tundi ööpäevas.

Artikkel 72
Loataotlused

1. Liikmesriigi loataotlused inspektsioonide läbiviimiseks kalalaevadel ühenduse vetes väljaspool tema jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvaid vesi, nagu on osutatud artikli 71 lõike 2 punktis a, otsustab asjaomane rannikuäärne liikmesriik 12 tunni jooksul taotluse esitamise ajast või asjakohase ajapikendusega, kui taotluse põhjus on inspekteeriva liikmesriigi vetes alustatud jälitustegevus.

2. Taotlevat liikmesriiki teavitatakse otsusest viivitamatult. Otsused edastatakse ka komisjonile või selle määratud asutusele.

3. Loataotlustest keeldutakse täielikult või osaliselt vaid sel määral, mis on vajalik riigi julgeolekuks. Keeldumised ning nende aluseks olevad põhjused saadetakse viivitamatult taotlevale liikmesriigile ja komisjonile või selle määratud asutusele.

Artikkel 73
Inspektsioonid väljaspool inspekteeriva liikmesriigi territooriumi

Liikmesriik võib läbi viia inspektsioone vastavalt käesolevale määrusele teise liikmesriigi territooriumil,

a) kui asjaomane liikmesriik on andnud selleks loa või

b) kui vastavalt artiklile 87 on vastu võetud ühenduse kontrollimeetmete eriprogramm.

III peatükk
Inspektsioonide käigus tuvastatud rikkumised

Artikkel 74
Menetlus rikkumise korral

Kui inspektsiooni käigus kogutud teave viib ametniku veendumuseni, et toime on pandud ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumine, peab ta:

a) märkima kahtlustatud rikkumise inspekteerimisaruandesse;

b) võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada sellise kahtlustatud rikkumise tõendite säilitamine;

c) edastama viivitamatult inspekteerimisaruande oma pädevale asutusele;

d) teatama rikkumise toimepanemises kahtlustatavale või rikkumise toimepanemiselt tabatud füüsilisele isikule, et rikkumisega kaasneb asjakohaste karistuspunktide määramine vastavalt artiklile 84. See märgitakse ära inspekteerimisaruandes.

Artikkel 75
Väljaspool inspekteeriva liikmesriigi vesi tuvastatud rikkumised

Kui vastavalt artikli 71 lõikele 2 läbi viidud inspektsiooni tulemusena tuvastatakse rikkumine, edastab inspekteeriv liikmesriik viivitamatult rannikuäärsele liikmesriigile kokkuvõtliku inspekteerimisaruande. Täielik inspekteerimisaruanne edastatakse rannikuäärsele ja lipuliikmesriigile seitsme päeva jooksul pärast inspektsiooni.

Artikkel 76
Tõhustatud järelmeetmed teatavate tõsiste rikkumiste puhul

1. Lipuliikmesriik või rannikuäärne liikmesriik, kelle vetes asuvat laeva kahtlustatakse selles, et ta on:

   a) püüki rohkem kui 500 kilogrammi võrra või 10 % võrra arvestatud protsendina püügipäeviku numbritest, kumb iganes on suurem, valesti registreerinud, või

   b) toime pannud tõsise rikkumise, nagu on osutatud määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklis 42, ühe aasta jooksul esimese tõsise rikkumise toimepanemisest,

   nõuab, et laev siirduks viivitamatult sadamasse põhjalikuks uurimiseks lisaks määruse (EÜ) nr 1005/2008 IX peatükis osutatud meetmetele.

2. Rannikuäärne liikmesriik teavitab viivitamatult ja kooskõlas riikliku õiguse menetlusega lipuliikmesriiki lõikes 1 osutatud uurimisest.

3. Inspektorid võivad jääda kalalaeva pardale lõikes 1 osutatud põhjaliku uurimise teostamiseni.

4. Lõikes 1 osutatud kalalaeva kapten lõpetab igasuguse püügitegevuse ning suundub sadamasse, nagu nõutakse.

IV peatükk
Inspektsioonide käigus tuvastatud rikkumiste menetlemine

Artikkel 77
Rikkumise menetlemine

Kui pädevad asutused avastavad inspektsiooni käigus käesoleva määruse sätete rikkumise, võtavad inspekteeriva liikmesriigi pädevad asutused vastavalt VIII jaole asjakohased meetmed kõnealuse laeva kapteni või teiste rikkumise eest vastutavate isikute suhtes.

Artikkel 78
Rikkumise menetlemise üleandmine

Inspekteeriv liikmesriik võib rikkumise menetlemise ka lipuliikmesriigi või registreerimise liikmesriigi või sellele liikmesriigi, kelle kodanik rikkuja on, pädevatele asutustele üle anda,

kui seda tehakse viimati nimetatud liikmesriigi nõusolekul ning tingimusel, et üleandmine saavutab tõenäolisemalt artikli 81 lõikes 2 osutatud tulemuse.

Artikkel 79
Ühenduse inspektorite tuvastatud rikkumised

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et karistada igat rikkumist, mille ühenduse inspektor on avastanud nende territooriumil, nende jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla kuuluvates vetes või nende lipu all sõitval laeval.

Artikkel 80
Parandusmeetmed menetlemise puudumisel liikmesriigi poolt, kus lossimine või ümberlaadimine toimub

1. Kui liikmesriik, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, ei ole lipuliikmesriik ning selle riigi pädevad asutused ei võta vastutavate füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes asjakohaseid meetmeid, või ei anna menetlemist üle vastavalt artiklile 78, võib ebaseaduslikult lossitud või ümber laaditud kogused maha arvata liikmesriigile, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, eraldatud kvoodist.

2. Liikmesriigi, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, kvoodist maha arvatavad kalakogused määratakse kindlaks artiklis 111 osutatud korras pärast seda, kui komisjon on mõlemad asjaomased liikmesriigid ära kuulanud.

3. Kui liikmesriigil, kus lossimine või ümberlaadimine toimub, ei ole enam oma käsutuses vastavat kvooti, kohaldatakse artiklit 28. Sel eesmärgil loetakse ebaseaduslikult lossitud või ümber laaditud kalakogused võrdseks kahju suurusega, mida lipuliikmesriik kandis, nagu on osutatud kõnealuses artiklis.

VIII JAGU
SANKTSIOONID

Artikkel 81
Meetmed eeskirjade järgimise tagamiseks

1. Liikmesriigid tagavad, et süstemaatiliselt võetakse asjakohased meetmed, sealhulgas riiklike õigusaktidega ette nähtud haldus- ja kriminaalmenetluste algatamine nende füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, keda kahtlustatakse ühise kalanduspoliitika mis tahes eeskirja rikkumises.

2. Lõike 1 kohaselt algatatud menetlused peavad vastavalt asjakohastele riiklikele sätetele võimaldama rikkumiste eest vastutavad isikud ilma jätta rikkumiste tulemusena saadud majanduslikust kasust ja kaasa tooma tagajärje, mis oleneb rikkumise raskusest ning aitab seeläbi edaspidi tõhusalt ära hoida samalaadseid rikkumisi.

3. Liikmesriigid võivad kohaldada süsteemi, mille järgi on trahv proportsionaalne juriidilise isiku käibega või tõsise rikkumise toimepanemisel saadud või eeldatud majandusliku kasuga.

4. Liikmesriigi, kellel on rikkumise korral jurisdiktsioon, pädevad asutused teavitavad viivitamata ja vastavalt riiklikele õigusaktidele lipuliikmesriiki, liikmesriiki, kelle kodanik rikkuja on, või mõnd muud liikmesriiki, kes on rikkumise järelmeetmete tulemustest huvitatud, kriminaal- või haldusmenetlustest või muudest võetud meetmetest ning kõigist sellise rikkumisega seotud lõplikest otsustest, sealhulgas määratud karistuspunktide arvust.

Artikkel 82
Sanktsioonid tõsiste rikkumiste eest

1. Liikmesriigid tagavad, et tõsise rikkumise sooritanud füüsilist isikut või tõsise rikkumise eest vastutavaks peetavat juriidilist isikut karistatakse tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldussanktsioonidega vastavalt määruse (EÜ) nr 1005/2008 IX peatükis sätestatud sanktsioonide ja meetmete ulatusele.

2. Lisaks tagavad liikmesriigid kõigi tõsiste rikkumiste puhul, mille taset ei saa siduda tõsise rikkumise teostamisel saadud kalandustoodete väärtusega, et tõsise rikkumise sooritanud füüsilist isikut või tõsise rikkumise eest vastutavaks peetavat juriidilist isikut karistatakse iga tõsise rikkumise eest minimaalselt vähemalt 5 000 euro ning maksimaalselt vähemalt 300 000 euro suuruse haldustrahviga. Lipuliikmesriiki teavitatakse viivitamatult rakendatud sanktsioonist.

3. Korduva tõsise rikkumise korral viieaastase perioodi jooksul rakendab liikmesriik minimaalselt vähemalt 10 000 euro ning maksimaalselt vähemalt 600 000 euro suurust haldustrahvi.

4. Trahvide kogusumma kindlaksmääramisel peab liikmesriik arvesse võtma ka kahju suurust asjaomastele kalavarudele ning asjaomasele merekeskkonnale.

5. Liikmesriigid, kus euro ei ole kasutusele võetud, kohaldatakse haldustrahvi määramise kuule eelnenud eelviimasel päeval kehtinud euro ja oma valuuta vahelist turu vahetuskurssi, nagu on avaldatud *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.

6. Liikmesriigid võivad ka lisaks või alternatiivselt kasutada tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid kriminaalsanktsioone.

7. Käesolevas peatükis sätestatud sanktsioonidega võivad kaasneda ka muud sanktsioonid või meetmed, eelkõige need, mida on kirjeldatud määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklis 45.

Artikkel 83
Viivitamatud täitemeetmed

Liikmesriigid võtavad kohe meetmed, et takistada määruse (EÜ) nr 1005/2008 artiklis 42 määratletud tõsiselt rikkumiselt tabatud laevadel, füüsilistel või juriidilistel isikutel oma tegevust jätkata.

Artikkel 84
Karistuspunktide süsteem

1. Liikmesriigid kasutavad karistuspunktide süsteemi, mille alusel saab kalapüügiloa omanik ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumise tulemusena asjakohaseid karistuspunkte.

2. Kui füüsiline isik on sooritanud ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumise või juriidilist isikut peetakse vastutavaks selle eest, määratakse kalapüügiloa omanikule rikkumise tulemusel vastav arv punkte. Kalapüügiloa omanikul on edasikaebamise õigus vastavalt riiklikule õigusele.

3. Kui karistuspunktide koguarv on võrdne teatava punktiarvuga või ületab selle, peatatakse kalapüügiluba automaatselt vähemalt kuueks kuuks. Kõnealune periood on aasta, kui kalapüügiluba peatatakse teist korda, kuna loa omanikule määrati teatav arv punkte. Kui omanikule määratakse kolmandat korda teatav arv punkte, võetakse kalapüügiluba jäädavalt ära.

4. Tõsise rikkumise korral peab määratud karistuspunktide arv võrduma vähemalt pooltega lõikes 3 osutatud punktidest.

5. Kui peatatud kalapüügiloa omanik ei soorita kolme aasta jooksul eelmise rikkumise kuupäevast veel ühte rikkumist, kustutatakse kalapüügiloal kõik punktid.

6. Sätted käesoleva artikli kohaldamiseks võib vastu võtta artiklis 111 osutatud korras.

7. Liikmesriigid kehtestavad ka karistuspunktide süsteemi, mille kohaselt saavad laeva kapten ja laeva juhtkonna liikmed ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumise tulemusel asjakohaseid karistuspunkte.

Artikkel 85
Riiklikud rikkumiste registrid

1. Liikmesriigid registreerivad riiklikus andmebaasis kõik ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumised, mille sooritavad nende lipu all sõitvad laevad või nende kodanikud, sealhulgas kantud karistused ning määratud punktiarv. Samuti sisestavad liikmesriigid rikkumiste riiklikesse andmebaasidesse nende lipu all sõitvate laevade ning nende kodanike rikkumised, mida menetletakse mõnes muus liikmesriigis, pärast seda, kui jurisdiktsiooni omava liikmesriigi lõplik otsus on vastavalt artiklile 82 teatavaks tehtud.

2. Ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumise menetlemisel taotlevad liikmesriigid süstemaatiliselt teistelt liikmesriikidelt nende riiklikes andmebaasides sisalduva teabe edastamist kalalaevade ja isikute kohta, keda kahtlustatakse kõnealuse rikkumise sooritamises või kes tabati kõnealuse rikkumise sooritamiselt.

3. Kui liikmesriik taotleb mõnelt teiselt liikmesriigilt teavet seoses mõne rikkumise menetlemisega, peab kõnealune teine liikmesriik esitama asjaomase teabe kõnealuste kalalaevade ja isikute kohta.

IX JAGU
KONTROLLIPROGRAMMID

Artikkel 86
Ühised kontrolliprogrammid

Liikmesriigid võivad omal algatusel omavahel läbi viia seire-, inspekteerimis- ja järelevalveprogramme seoses püügitegevusega.

Artikkel 87
Ühenduse kontrollimeetmete eriprogrammid

1. Komisjon võib vastavalt artiklis 111 osutatud korrale ning kooskõlastatult asjaomaste liikmesriikidega määrata kindlaks, milliste püügipiirkondade suhtes kohaldatakse ühenduse kontrollimeetmete eriprogramme.

2. Lõikes 1 osutatud ühenduse kontrollimeetmete eriprogrammides sätestatakse inspektsioonitegevuse eesmärgid, prioriteedid ja kord ning kriteeriumid. Sellised kriteeriumid vaadatakse perioodiliselt läbi pärast saavutatud tulemuste analüüsi.

3. Kui mitmeaastane kava on jõustunud ning enne ühenduse kontrollimeetmete eriprogrammi kohaldamist, kehtestab iga liikmesriik inspektsioonitegevuse jaoks riskijuhtimisel põhinevad sihtkriteeriumid.

4. Asjaomased liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada ühenduse kontrollimeetmete eriprogrammide rakendamine, eelkõige seoses nõutavate inimressursside ja materiaalsete vahenditega ning perioodide ja vööndidega, kus need kasutusele võetakse.

X JAGU
Komisjonipoolne hindamine, majandamine ja kontroll

Artikkel 88
Komisjoni kohustused

1. Komisjon kontrollib ja hindab seda, kuidas liikmesriigid kohaldavad ühise kalanduspoliitika eeskirju, uurides teavet ja dokumente ning viies läbi kohapealseid kontrolle ja inspektsioone, ning hõlbustab kooskõlastamist ja koostööd liikmesriikide vahel. Sel eesmärgil võib komisjon omal algatusel ja oma vahenditega läbi viia küsitlusi, auditeerimisi ja inspektsioone. Komisjon võib eelkõige kontrollida:

   a) ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamist ja kohaldamist liikmesriikide ja nende pädevate asutuste poolt;

   b) ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamist ja kohaldamist kolmanda riigi vetes vastavalt selle riigiga sõlmitud rahvusvahelisele kokkuleppele;

c) riigi haldustavade ning inspekteerimis- ja järelevalvetegevuse vastavust ühise kalanduspoliitika eeskirjadele;

d) nõutavate dokumentide olemasolu ja nende vastavust kohaldatavatele eeskirjadele;

e) asjaolusid, milles liikmesriigid kontrollitegevust teostavad;

f) rikkumiste tuvastamist ja menetlemist;

g) koostööd liikmesriikide vahel.

2. Komisjon annab oma inspektoritele kirjalikud juhendid, kus on märgitud nende volitused ning ülesanded.

Artikkel 89
Kavandatud kontrollid

1. Komisjoni ametnikud võivad viibida riiklike kontrolliasutuste korraldatavate kontrollitegevuste juures kõikjal, kus komisjon seda vajalikuks peab. Kõnealuste ülesannete raames seab komisjon liikmesriikidega sisse asjakohased kontaktid, et luua võimaluse korral mõlemale poolele vastuvõetav kontrolliprogramm.

2. Kui esialgse kontrolli- ja inspektsiooniprogrammi raames ette nähtud kontrolli- ja inspektsioonitoiminguid ei ole võimalik tegelikel põhjustel teostada, muudavad komisjoni ametnikud koostöös ja kokkuleppel asjaomase liikmesriigi pädevate asutustega esialgset kontrolli- ja inspektsiooniprogrammi.

3. Kui komisjoni ametnikel on oma ametikohustuste täitmisel raskusi, annavad asjaomased liikmesriigid komisjoni käsutusse vahendid, mis võimaldavad viimasel oma ülesande täita ning ametnikel kõnealuseid kontrolli- ja inspektsioonitoiminguid hinnata. Eelkõige võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed tagamaks, et kontrolli- ja inspekteerimiskäike ei avalikustataks ega kahjustataks sellega kontrolli- ja inspekteerimistoiminguid.

4. Mere või õhuruumi kontrolli ja inspektsiooni korral vastutab laeva või õhusõiduki kapten ainuisikuliselt kõnealuste toimingute eest. Oma ülesandeid teostades peab ta nõuetekohaselt arvesse võtma lõikes 1 osutatud kontrolli- ja inspektsiooniprogrammi.

5. Komisjon võib ette näha, et liikmesriiki külastavaid ametnikke saadavad vaatlejatena üks või enam ametnikku mõnest teisest liikmesriigist. Komisjoni taotlusel nimetab saatev liikmesriik, kuigi lühikese etteteatamisega, vaatlejateks valitud riiklikud ametnikud. Liikmesriigid võivad koostada ka nimekirja riiklikest ametnikest, kelle komisjon võib sellistele kontrollidele ja inspektsioonidele kohale kutsuda. Komisjon võib kõnealusesse nimekirja kaasatud või talle nimetatud riiklikke ametnikke kutsuda omal valikul. Komisjon annab vajaduse korral kõnealuse nimekirja kõigi liikmesriikide käsutusse.

Artikkel 90
Sõltumatud kontrollid

1. Komisjoni inspektorid võivad kontrolli eesmärgil ette teatamata viia läbi vaatlusi seoses käesoleva määruse rakendamisega.

2. Kõnealuste vaatluste ajal on komisjoni ametnikel ühenduse õiguse kohaldamist piiramata ning asjaomaste liikmesriikide seadustes sätestatud töökorda täites juurdepääs asjaomastele failidele ja dokumentidele ning avalikesse tööruumidesse ja kohtadesse, laevadele ja eravaldustesse, -maadele ning -transpordivahenditele, kus toimuvad käesoleva määrusega hõlmatud tegevused, et koguda oma tööülesannete täitmiseks vajalikke andmeid (nimedele viitamata).

Artikkel 91
Sõltumatud inspektsioonid

1. Kui on põhjust arvata, et ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamises on ebakorrapärasusi, eriti mitmeaastaste kavade kohaldamises, võib komisjon läbi viia sõltumatuid inspektsioone. Asjaomane liikmesriik peab aktsepteerima sõltumatuid inspektsioone ning tagama, et asjaomased asutused või isikud nõustuvad selliste inspektsioonidega. Asjaomaste liikmesriikide riiklikud ametiasutused peavad hõlbustama komisjoni ametnike tööd.

2. Komisjoni ametnikud võivad läbi viia inspekteerimisi kalalaevadel, transpordivahenditel ning ühise kalanduspoliitika raames tegutsevate ettevõtete ja muude asutuste tööruumides. Neil peab olema juurdepääs igale teabele ja dokumendile, mida nad vajavad oma kohustuste täitmiseks. Nad võivad eelkõige taotleda püügipäeviku, lossimisdeklaratsioonide, püügisertifikaatide, ümberlaadimisdeklaratsioonide, müügiteatiste, äridokumentide ja muude asjaomaste dokumentide esitamist kaluritelt, kalandusettevõtetelt ning kalandustooteid transportivatelt, töötlevatelt või turustavatelt ettevõtetelt.

3. Ühenduse ametnikel peavad olema samasugused volitused nagu riiklikel inspektoritel. Nad esitavad kirjaliku loa, mis kinnitab nende isikut ja ametinimetust. Oma töökohustuste täitmisel mõne liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluval territooriumil või vetes kohaldavad nad kõnealuse liikmesriigi menetluskorda.

4. Asjaomaste liikmesriikide ametnikele tuleb anda võimalus olla inspektsiooni ajal kohal ning ühenduse ametnike taotlusel aitavad nad neil nende tööülesandeid täita.

5. Kõigi ettevõtjate suhtes võib teostada sõltumatuid inspektsioone, kui neid peetakse vajalikuks. Kui ettevõtjad on inspektsiooni vastu, võimaldab asjaomane liikmesriik ühenduse ametnikele vajaliku abi, sealhulgas politseiasutused, et lubada neil inspektsiooni läbi viia.

Artikkel 92
Auditeerimine

Komisjon võib läbi viia liikmesriikide kontrollisüsteemide auditeerimisi. Auditeerimised võivad sisaldada eelkõige järgmisi hindamisi:

a) kvoodi ja püügikoormuse haldamise süsteem;

b) andmete kontrollisüsteemid, sealhulgas laevaseiresüsteemide, püügi, püügikoormuse ja turustamise andmete ning ühenduse kalalaevastiku registriga seotud andmete ristkontrollid, samuti kalalaevatunnistuste kontrollimine ning kalapüügiload;

c) halduskorraldus, sealhulgas ettenähtud töötajate ja vahendite piisavus, töötajate koolitus, kõigi kontrolliga seotud ametiasutuste funktsioonide ning kõnealuste ametiasutuste töö koordineerimiseks ning nende tulemuste ühishindamiseks kehtivate mehhanismide piiritlemine;

d) operatiivsüsteemid, sealhulgas määratud sadamate kontrollikord;

e) riiklikud kontrolliprogrammid, sealhulgas inspektsioonitasemete kehtestamine ja nende rakendamine;

f) riiklik sanktsioonide süsteem, sealhulgas rakendatavate sanktsioonide piisavus, menetluste kestus, majanduslikud kasud, millest rikkujad ilma jäävad, ja sellise sanktsioonide süsteemi hoiatav olemus;

g) määratud sadamad.

Artikkel 93
Inspekteerimis- ja auditeerimisaruanded

1. Komisjon teavitab asjaomaseid liikmesriike sõltumatute kontrollide ja sõltumatute inspektsioonide tulemustest ühe päeva jooksul pärast nende toimumist.

2. Komisjoni inspektorid koostavad inspekteerimisaruande pärast igat inspektsiooni. Aruanne tehakse asjaomasele liikmesriigile kättesaadavaks ühe kuu jooksul pärast inspektsiooni lõpuleviimist. Liikmesriigid võivad aruande tulemuste kohta märkusi esitada.

3. Komisjon koostab auditeerimisaruande pärast igat auditeerimist. Aruanne tehakse asjaomasele liikmesriigile kättesaadavaks ühe kuu jooksul pärast auditeerimist. Liikmesriigid võivad aruande tulemuste kohta märkusi esitada.

4. Liikmesriigid peavad lõigetes 2 ja 3 osutatud aruannete põhjal vastavalt tegutsema.

5. Komisjon võib avaldada inspekteerimis- ja auditeerimisaruanded koos asjaomaste liikmesriikide märkustega oma ametliku veebisaidi turvalises osas.

Artikkel 94
Inspekteerimis- ja auditeerimisaruannete järelmeetmed

1. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid komisjonile käesoleva määruse rakendamisega seotud teabe. Teabenõuet esitades määrab komisjon kindlaks teabe esitamise põhjendatud tähtaja.

2. Kui komisjoni arvates on ühise kalanduspoliitika eeskirjade rakendamisel ette tulnud ebakorrapärasusi või ei ole konkreetses liikmesriigis olevad kontrollisätted ja -meetodid tõhusad, teavitab ta asjaomaseid liikmesriike, kes korraldavad seejärel haldusjuurdluse, milles võivad osaleda komisjoni inspektorid.

3. Asjaomased liikmesriigid teavitavad komisjoni kõnealuse juurdluse tulemustest ning edastavad komisjonile aruande, mis on koostatud mitte rohkem kui kolm kuud pärast komisjoni taotlust. Komisjon võib ajavahemikku liikmesriigi nõuetekohaselt põhjendatud palve korral pikendada mõistliku aja võrra.

4. Kui lõikes 2 osutatud haldusjuurdlus ei vii ebakorrapärasuste kõrvaldamiseni või kui komisjon tuvastab artiklites 89–91 osutatud inspektsioonide käigus liikmesriigi kontrollisüsteemis või artiklis 92 osutatud auditeerimises puudusi, koostab komisjon kõnealuse liikmesriigiga tegevuskava. Liikmesriik peab võtma kõik vajalikud meetmed kõnealuse tegevuskava rakendamiseks.

XI JAGU
MEETMED, MILLEGA TAGATAKSE, ET LIIKMESRIIGID TÄIDAVAD ÜHISE KALANDUSPOLIITIKA EESMÄRKE

I peatükk
Finantsmeetmed

Artikkel 95
Ühenduse finantsabi peatamine ja tühistamine

1. Komisjon võib võtta vastu otsuse peatada nõukogu määruse (EÜ) nr 1198/2006 ning nõukogu määruse (EÜ) nr 861/2006 artikli 8 punkti a kohase ühenduse finantsabi kõik maksed või osa maksetest kuni 18 kuuks, kui on tõendeid, et:

   a) käesoleva määruse sätteid ei ole otseselt asjaomase liikmesriigi tegevuse või tegevusetuse tõttu täidetud ning

   b) see võib tõsiselt ohustada vee-elusressursside kaitsmist või ühenduse kontrolli- ja rakendussüsteemi tõhusat toimimist;

ning kui komisjon järeldab olemasoleva teabe põhjal ning vajaduse korral pärast asjaomase liikmesriigi selgituste uurimist, et asjaomane liikmesriik ei ole võtnud piisavaid meetmeid olukorra parandamiseks ning tal ei ole võimalik seda lähitulevikus teha.

2. Kui peatamise aja jooksul ei ole asjaomasel liikmesriigil õnnestunud tõendada, et ta on võtnud parandusmeetmeid kohaldatavate eeskirjade täitmiseks ja tulevikus rakendamiseks või ühenduse kontrolli- ja rakendussüsteemi tõhus toimimine edaspidi ei ole ohustatud, võib komisjon tühistada ühenduse finantsabi kõik maksed või osa maksetest, mis peatati lõike 1 kohaselt. Selline tühistamine tehakse üksnes siis, kui vastav makse on peatatud 12 kuuks.

3. Enne lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmete võtmist teavitab komisjon asjaomaseid liikmesriike kirjalikult oma järeldustest seoses puudustega liikmesriigi kontrollisüsteemis ja oma kavatsusest võtta vastu lõigetes 1 või 2 osutatud otsused ning nõuab, et liikmesriik võtaks parandusmeetmed teatava perioodi jooksul, mille määrab komisjon kindlaks sõltuvalt rikkumise raskusastmest ja mis ei ole vähem kui üks kuu.

4. Kui liikmesriik ei vasta lõikes 3 osutatud kirjale vastavalt kõnealuse lõikega kindlaksmääratud aja jooksul, võib komisjon teha lõigetes 1 või 2 osutatud otsuse sel ajal kättesaadava teabe alusel.

5. Protsendimäär, mille võrra igakuiseid väljamakseid võib peatada või tühistada, on proportsionaalne liikmesriigi rikkumise laadi või olemusega kohaldatavate kaitse-, kontrolli-, inspekteerimis- või rakenduseeskirjade vastu ning vee-elusressursside kaitsmise ohu tõsidusega või ühenduse kontrolli- ja rakendussüsteemi tõhusa toimimisega. Seejuures võetakse arvesse rikkumisega seotud püügitegevuse ja sellega seotud tegevuste suhtelist osa lõikes 1 osutatud finantsabiga rahastatud meetmetes raames, ja see on piiratud kõnealuse suhtelise osaga.

6. Käesoleva artikli kohased otsused tehakse asjaomaseid asjaolusid arvesse võttes nii, et oleks majanduslik seos rikkumise olemuse ja meetme vahel, millega peatatud või tühistatud ühenduse finantsabi on seotud.

7. Peatamine lõpetatakse, kui lõikes 1 sätestatud tingimused ei ole enam täidetud.

8. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 111 osutatud korras.

II peatükk
Püügipiirkonna sulgemine

Artikkel 96
Püügipiirkonna sulgemine ühise kalanduspoliitika eesmärkide mittetäitmise tõttu

1. Kui liikmesriik ei täida oma kohustusi mitmeaastase kava rakendamiseks ning kui komisjonil on põhjust arvata, et kõnealuste kohustuste mittetäitmine on iseäranis kahjulik asjaomasele kalavarule, võib komisjon ajutiselt sulgeda kõnealustest puudustest mõjutatud püügipiirkonnad.

2. Komisjon teavitab kirjalikult asjaomast liikmesriiki oma järeldustest ning määrab liikmesriigile kuni 10-tööpäevase tähtaja tõendamaks, et kõnealuseid püügipiirkondi saab säästvalt kasutada.

3. Lõikes 1 osutatud meetmeid kohaldatakse vaid juhul, kui liikmesriik ei vasta kõnealusele komisjoni nõudele lõikes 2 esitatud tähtaja jooksul või kui vastust peetakse mitterahuldavaks või see osutab selgelt asjaolule, et vajalikke meetmeid ei ole võetud.

4. Komisjon tühistab püügikeelu pärast seda, kui liikmesriik on kirjalikult komisjoni rahuldavalt näidanud, et kõnealuseid püügipiirkondi saab säästvalt kasutada.

III peatükk
Kvootidest mahaarvamine ja kvootide ülekandmine

Artikkel 97
Kvootidest mahaarvamine

1. Kui komisjon teeb kindlaks, et liikmesriik on ületanud temale määratud kalavaru või varude rühmaga seotud kvoodi, püüginormi või püügiosa, teeb komisjon järgmisel aastal või järgnevatel aastatel mahaarvamised rohkem püüdnud liikmesriigi aastasest kvoodist, püüginormist või püügiosast, kohaldades koefitsienti vastavalt järgmisele tabelile.

Ülepüügi ulatus võrreldes lubatud lossimistega	Koefitsient
Kuni 5 %	Ülepüük * 1,0
Üle 5 % kuni 10 %	Ülepüük * 1,1
Üle 10 % kuni 20 %	Ülepüük * 1,2
Üle 20 % kuni 40 %	Ülepüük * 1,4
Üle 40 % kuni 50 %	Ülepüük * 1,8
Igasugune edasine ülepüük, mis on suurem kui 50 %	Ülepüük * 2,0

2. Kui liikmesriik on eelneva kahe aasta jooksul korduvalt ületanud temale määratud kalavaru või varude rühmaga seotud kvoodi, püüginormi või püügiosa, kui kõnealune ülepüük on iseäranis kahjustav asjaomasele kalavarule või kui kalavaru on hõlmatud mitmeaastase kavaga, korrutatakse lõikes 1 osutatud koefitsient kahega.

3. Kui liikmesriik teostab püüki kvoodile allutatud kalavarust, mille hulgas ei ole temale määratud kalavaru või varude rühmaga seotud kvooti, püüginormi või püügiosa, võib komisjon teha järgmisel aastal või järgnevatel aastatel mahaarvamised muudest kõnealuse liikmesriigi kasutatavatest kalavarude või varude rühmaga seotud kvootidest vastavalt lõikele 1.

Artikkel 98
Kvootidest mahaarvamine ühise kalanduspoliitika eesmärkide mittetäitmise tõttu

1. Kui on tõendeid, et liikmesriik ei täida ühise kalanduspoliitika kaitse-, kontrolli-, inspektsiooni- või rakenduseeskirju ning et see võib viia tõelise ohuni vee-elusressursside kaitsmise või ühenduse kontrolli- ja rakendussüsteemi tõhusa toimimise jaoks, võib komisjon teha mahaarvamised liikmesriigile määratud kalavaru või varude rühmaga seotud aastasest kvoodist, püüginormist või püügiosast.

2. Komisjon teavitab kirjalikult asjaomast liikmesriiki oma järeldustest ning määrab liikmesriigile mitte pikema kui 10-tööpäevase tähtaja tõendamaks, et kõnealuseid püügikohti saab säästvalt kasutada.

3. Lõikes 1 osutatud meetmeid kohaldatakse vaid juhul, kui liikmesriik ei vasta kõnealusele komisjoni nõudele lõikes 2 esitatud tähtaja jooksul või kui vastust peetakse mitterahuldavaks või see osutab selgelt asjaolule, et vajalikke meetmeid ei ole võetud.

4. Käesoleva artikli kohaldamise ning eriti asjakohaste koguste määramise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 111 osutatud korras.

Artikkel 99
Kvootide ülekandmistest keeldumine

Komisjon võib keelduda liikmesriigi kalavarude kvootide ülekandmisest järgmisse aastasse vastavalt nõukogu 6. mai 1996. aasta määruse (EÜ) nr 847/96 (millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel) artiklile 3, kui:

a) asjaomane liikmesriik on ülekantava kvoodi ühel kahest vahetult eelnenud aastast ületatud või

b) kvoot viitab kalavarule, mis on hõlmatud mitmeaastase kavaga või püütud koos mitmeaastase kavaga hõlmatud kalavaruga, ning ühel viiest vahetult eelnenud aastast on kõnealuse liikmesriigi laevastik ületanud kõnealuse kvoodi või kvoodid seoses kalavarudega, mis on hõlmatud mitmeaastase kavaga ning millega koos püüti kõnealune kalavaru, või

c) asjaomane liikmesriik ei võta asjakohaseid meetmeid, et tagada asjaomaste kalavarude püügivõimaluste nõuetekohane majandamine, eelkõige ei kasuta arvutipõhist kontrollisüsteemi, nagu on osutatud artiklis 102, või kasutab ebapiisavalt neid süsteeme, mis varustavad kõnealust kontrollisüsteemi andmetega.

Artikkel 100
Kvootide vahetamistest keeldumine

Komisjon võib välistada võimaluse vahetada kvoote vastavalt määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 20 lõikele 5:

a) kvootide korral, mille puhul oli ühel kahest vahetult eelnenud aastast rohkem kui 10 % ülepüük ühe asjaomase liikmesriigi kasutatavatest kvootidest, või

b) kui asjaomane liikmesriik ei võta asjakohaseid meetmeid, et tagada asjaomaste kalavarude püügivõimaluste nõuetekohane majandamine, eelkõige ei kasuta arvutipõhist kontrollisüsteemi, nagu on osutatud artiklis 102, või kasutab ebapiisavalt neid süsteeme, mis varustavad kõnealuselt kontrollisüsteemi andmetega.

IV peatükk Erakorralised meetmed

Artikkel 101
Erakorralised meetmed

1. Kui on tõendeid, sealhulgas komisjoni teostatud proovivõtmise tulemustel põhinevaid, et liikmesriigi või liikmesriikide püügitegevus ja/või võetud meetmed õõnestavad ühist kalanduspoliitikat või ohustavad mere ökosüsteemi ning see nõuab koheseid samme, võib komisjon mõne liikmesriigi põhjendatud taotlusel või omal algatusel teha otsuse erakorraliste meetmete suhtes, mis ei tohi kesta kauem kui aasta. Komisjon võib uue otsusega erakorralisi meetmeid pikendada kuni kuue kuu võrra.

2. Lõikes 1 sätestatud erakorralised meetmed on proportsionaalsed ohuga ning võivad muu hulgas sisaldada järgmist:

   a) asjaomaste liikmesriikide lipu all sõitvate laevade püügitegevuse peatamist;

   b) püügipiirkonna sulgemist;

   c) ühenduse ettevõtjate jaoks asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate laevade püütud kalade või kalandustoodete lossimiste, nuumamiseks või farmis kasvatamiseks sumpadesse panemise või ümberlaadimiste keelamist;

   d) asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate laevade püütud kalade või kalandustoodete turule viimise või muul kaubanduslikul eesmärgil kasutamise keelamist;

   e) asjaomaste liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes kalade kasvatamiseks eluskalade varumise keelamist;

   f) asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate laevadega teiste liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes kalade kasvatamiseks püütud eluskalade vastuvõtmise keelamist;

   g) asjaomase liikmesriigi lipu all sõitvate kalalaevade jaoks teiste liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes kalastamise keelamist;

   h) liikmesriikide esitatud kalapüügiandmete asjakohasel viisil muutmist.

3. Liikmesriik edastab lõikes 1 osutatud taotluse samal ajal komisjonile ja asjaomastele liikmesriikidele. Teised liikmesriigid võivad esitada oma kirjalikud märkused komisjonile viie tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest. Komisjon teeb otsuse 15 tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

4. Erakorralised meetmed jõustuvad kohe. Nendest teatatakse asjaomastele liikmesriikidele ning need avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Asjaomased liikmesriigid võivad suunata komisjoni otsuse nõukogule läbivaatamiseks 10 tööpäeva jooksul alates kõnealuse teate kättesaamisest.

6. Nõukogu võib ühe kuu jooksul alates küsimuse talle suunamise kuupäevast teha kvalifitseeritud häälteenamusega teistsuguse otsuse.

XII JAGU
ANDMED JA TEAVE

I peatükk
Andmete analüüs ja audit

Artikkel 102
Andmete analüüsi üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid kontrollivad kõigi käesolevale määrusele vastavalt registreeritud andmete täpsust ning kuupäevadest kinnipidamist andmete esitamisel, et tagada ühise kalanduspoliitika valdkonnas kehtestatud kohustuste täitmine. Sel eesmärgil kehtestavad liikmesriigid arvutipõhise kontrollisüsteemi, mis sisaldab eelkõige järgmist:

   a) kõigi vastavalt käesolevale määrusele registreeritud andmete kvaliteedi kontrollimise korda;

   b) kõigi vastavalt käesolevale määrusele registreeritud andmete ristkontrolle, analüüsi ja vastavustõendamist;

   c) kõigi vastavalt käesolevale määrusele registreeritud andmete esitamisel tähtaegadest kinnipidamise kontrollimise korda;

2. Kõnealune kontrollisüsteem peab võimaldama seotud andmete vasturääkivuste tuvastamist ning sellele järgnevaid järelmeetmeid.

3. Liikmesriigid koostavad arvutipõhise andmebaasi lõikes 1 osutatud kontrollisüsteemi jaoks, arvestades, et arvutipõhiste andmebaaside suhtes kohaldatakse andmete kvaliteedi põhimõtet.

4. Liikmesriigid tagavad, et kõnealune andmebaas annab teavet järelmeetmete kohta vasturääkivuste puhul, võimaldab tuvastada kalalaevad või ettevõtjad, kelle suhtes esines korduvalt andmete vasturääkivusi, ning lubab sisestatud valeandmete parandamist. Sellisel juhul peavad liikmesriigid selgesti identifitseerima parandatud andmed ning sellise parandamise põhjuse.

5. Kui lõikes 1 osutatud andmeid ei edastata elektrooniliselt, tagavad liikmesriigid, et need sisestatakse viivitamatult käsitsi kõnealusesse andmebaasi.

6. Liikmesriigid kontrollivad pidevalt, süstemaatiliselt ja põhjalikult kõiki lõikes 1 osutatud andmeid automaatsete arvutipõhiste algoritmide ja mehhanismide põhjal, eelkõige andmete ristkontrollimise teel.

7. Kui on tuvastatud asjaomaste andmete vasturääkivus, teostab liikmesriik vajaliku uurimise ning kui on põhjust arvata, et on sooritatud rikkumine, astub vajalikud sammud.

Artikkel 103
Andmete edastamine

1. Artiklis 102 osutatud andmete täielikkuse ja kvaliteedi kontrollimiseks tagavad liikmesriigid, et komisjonil on igal ajal ette teatamata otsene reaalajas juurdepääs artiklis 102 osutatud arvutipõhisele andmebaasile. Komisjonile antakse võimalus kõnealuseid andmeid alla laadida mis tahes perioodi kohta ning mis tahes arvu laevade kohta.

2. Kontrollisüsteemi tuvastatud vasturääkivused ning järelmeetmed selliste vasturääkivuste puhul ühendatakse asjaomaste andmetega sel viisil, et kui esitatakse päring artiklis 106 sätestatud ametliku veebisaidi turvalises osas oleva teabe kohta, võib jõuda kõnealuste tuvastatud vasturääkivuste ning järelmeetmete juurde. Andmete kättesaamise, andmete sisestamise ja andmete kontrollimise ning samuti järelmeetmete kuupäevad peavad olema selgesti nähtavad.

3. Artiklis 106 sätestatud ametlikul veebisaidil kättesaadavaid kõnealuse kontrollisüsteemi andmeid ajakohastatakse reaalajas.

4. Kui komisjon on oma uurimise tulemusena tuvastanud vasturääkivusi liikmesriigi kontrollisüsteemi sisestatud andmetes, võib ta liikmesriigilt nõuda kõnealuste andmete parandamist ning ta teavitab teisi liikmesriike.

5. Käesoleva peatüki kohaldamise ning eriti artiklis 102 osutatud andmete allalaadimise standardvormi kehtestamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artiklis 111 osutatud korras.

II peatükk
Andmete konfidentsiaalsus

Artikkel 104
Isikuandmete kaitsmine

1. Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et täidetakse kõiki määruses (EÜ) nr 45/2001 ning direktiivis 95/46/EÜ kehtestatud kohaldatavaid sätteid.

2. Füüsiliste isikute nimed tohib edastada komisjonile või teisele liikmesriigile ainult juhul, kui selline edastamine on käesolevas määruses otseselt ette nähtud või kui see on vajalik rikkumiste tõkestamiseks või menetlemiseks või ilmsete rikkumiste kontrollimiseks. Lõikes 1 osutatud andmeid tohib edastada ainult koos muude andmetega sellisel kujul, mis ei võimalda füüsilisi isikuid ei otseselt ega kaudselt kindlaks teha.

Artikkel 105
Konfidentsiaalsus ning ameti- ja ärisaladus

1. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määruse raames kogutud ja saadud andmete konfidentsiaalne käsitlemine ning kõikide ameti- ja ärisaladuste eeskirjade austamine.

2. Andmeid edastava liikmesriigi otsese nõusolekuta ei tohi liikmesriikide ja komisjoni vahel vahetatavaid andmeid edasi anda isikutele, kelle tegevus liikmesriikide või ühenduse asutustes sellist juurdepääsu ei nõua.

3. Lõikes 1 osutatud andmeid tohib kasutada ainult käesolevas määrusega ettenähtud eesmärgil, välja arvatud juhul, kui kõnealuseid andmeid edastavad ametiasutused annavad oma otsese nõusoleku kõnealuste andmete kasutamiseks muul eesmärgil, ning tingimusel, et andmeid vastuvõtva ametiasutuse liikmesriigis kehtivad sätted ei keela sellist andmete kasutamist või edastamist.

4. Pädevate asutuste heaks töötavatele isikutele, kohtutele, muudele ametivõimudele ja komisjonile või selle määratud asutusele käesoleva määruse raames edastatud andmed, mille avaldamine kahjustaks:

   a) üksikisiku eraelu puutumatuse ja isikupuutumatuse kaitset vastavalt ühenduse õigusaktidele seoses isikuandmete kaitsega;

   b) füüsilise või juriidilise isiku ärihuve, sealhulgas intellektuaalomandit;

   c) kohtumenetlusi ja juriidilist nõu või

   d) inspektsioonide või uurimise ulatust,

   on lubatud vaid juhul, kui see on vajalik, et lõpetada või keelata ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramine ning kõnealust teavet edastav ametiasutus nõustub selle avaldamisega.

5. Selliseid andmeid peab kaitsma samamoodi nagu vastuvõtva liikmesriigi riiklikud õigusaktid ning ühenduse institutsioonide suhtes kohaldatavad vastavad sätted võimaldavad sarnaste andmete korral.

6. Lõikeid 1–6 ei tule tõlgendada käesoleva määruse raames saadud andmete kasutamist takistavatena hilisemates kohtumenetlustes, mis on algatatud ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramise pärast. Andmeid edastanud liikmesriigi pädevatele asutustele teatatakse kõikidest juhtudest, kui kõnealuseid andmeid kasutatakse sellisel eesmärgil.

7. Käesolev artikkel ei piira kriminaalasjades vastastikuse abi osutamise rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevaid kohustusi.

III peatükk
Ametlikud veebisaidid

Artikkel 106
Ametlikud veebisaidid

1. Käesoleva määruse rakendamiseks koostab iga liikmesriik hiljemalt 1. juuniks 2010 Interneti kaudu ligipääsetava ametliku veebisaidi, mis sisaldab artiklites 107 ja 108 esitatud teavet. Kõnealuse veebisaidi puhul tuleb järgida veebi kättesaadavuse algatuse suuniseid. Liikmesriigid edastavad komisjonile oma ametliku veebisaidi internetiaadressi. Komisjon võib otsustada arendada ühised standardid ja protseduurid, et tagada läbipaistev suhtlemine liikmesriikide vahel, aga ka liikmesriikide, agentuuri ja komisjoni vahel, sealhulgas regulaarsete ülevaadete edastamine püügitegevuse protokollidest seoses kalapüügivõimalustega.

2. Iga liikmesriigi ametlik veebisait koosneb avalikust kättesaadavast osast ning turvalisest osast. Kõnealusel veebisaidil seab iga liikmesriik sisse, haldab ja hoiab ajakohasena andmed, mis on vajalikud kontrollieesmärkidel vastavalt käesolevale määrusele.

Artikkel 107
Veebisaidi avalik kättesaadav osa

1. Oma veebisaidi avalikul kättesaadaval osal avaldavad liikmesriigid viivitamatult:

   a) pädevate asutuste nimed ja aadressid, kes vastutavad kalalaevatunnistuste ning kalapüügilubade väljastamise eest vastavalt artiklile 7;

   b) ümberlaadimiseks määratud sadamate nimekirja, täpsustades nende tööajad, nagu on osutatud artiklis 18;

   c) üks kuu pärast mitmeaastase kava jõustumist ning pärast komisjonipoolset heakskiitmist nimekirja määratud sadamatest, täpsustades nende tööajad, nagu on osutatud artiklis 34, ning sellest 30 päeva möödumisel mitmeaastase kavaga hõlmatud kalaliikide koguste registreerimise ja aruandlusega seotud tingimused igaks lossimiseks;

   d) kontaktpunkti andmed püügipäevikute, eelteatiste, ümberlaadimisdeklaratsioonide, lossimisdeklaratsioonide, müügiteatiste, ülevõtmisdeklaratsioonide ja veodokumentide edastamiseks ja esitamiseks, nagu on osutatud artiklites 14, 17, 18, 21, 54, 57 ja 58;

   e) kaardi ajutiselt reaalajas suletud piirkondade koordinaatidega, nagu on osutatud artiklis 45, täpsustades sulgemise kestuse ning kalamajandust sellel konkreetsel suletud alal reguleerivad tingimused;

   f) otsuse püügipiirkonna sulgemise kohta vastavalt artiklile 26 ning kõik vajalikud üksikasjad.

Artikkel 108
Veebisaidi turvaline osa

1. Veebisaidi turvalisse ossa viib iga liikmesriik sisse, haldab ja hoiab ajakohasena järgmised nimekirjad ja andmebaasid:

   a) inspektsioonide eest vastutavate ametnike nimekirja, nagu on osutatud artiklis 65;

   b) ametnike loodud elektroonilise andmebaasi inspekteerimis- ja järelevalvearuannete käsitlemiseks, nagu on osutatud artiklis 69;

   c) laevaseiresüsteemi arvutifailid, mille on registreerinud tema kalapüügi seirekeskus, nagu on osutatud artiklis 9;

   d) elektroonilise andmebaasi, mis sisaldab nimekirja kõigist kalalaevatunnistustest ja kalapüügilubadest, mida väljastatakse ja hallatakse vastavalt käesolevale määrusele, märkides selgelt kehtestatud tingimused ja teabe kõikide peatamiste ja äravõtmiste kohta;

   e) elektroonilise andmebaasi, mis sisaldab kõiki asjakohaseid andmeid kalapüügivõimaluste kohta, nagu on osutatud artiklis 23;

   f) elektroonilise andmebaasi, mis sisaldab kõiki ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumisi, sealhulgas kantud karistusi, seoses tema lipu all sõitvate laevade ning tema kodanikega, nagu on osutatud artiklis 85;

   g) elektroonilise andmebaasi kogutud andmete täielikkuse ja kvaliteedi kontrollimiseks, nagu on osutatud artiklis 102.

2. Oma veebisaidi turvalises osas loob iga liikmesriik riikliku kalandusealase teabesüsteemi, mis võimaldab vahetut elektroonilist teabevahetust teiste liikmesriikide, komisjoni või selle määratud asutusega, nagu on osutatud artiklis 109.

3. Iga liimesriik tagab komisjonile ja selle määratud asutusele kaugjuurdepääsu oma veebisaidi turvalisele osale. Liikmesriik võimaldab komisjoni ametnikele juurdepääsu elektrooniliste sertifikaatide põhjal, mille komisjon või tema määratud asutus koostab.

4. Veebisaidi turvalistes osades sisalduvad andmed tehakse kättesaadavaks vaid teatavatele kasutajatele, kelle on selleks volitanud liikmesriik, komisjon või selle määratud asutus. Kõnealustele isikutele kättesaadavad andmed on piiratud neile vajalike andmetega, et teostada oma tööülesandeid ja tegevust seoses ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamisega, ning seega jäävad nad seotuks selliste andmete kasutamise konfidentsiaalsusnõuetega.

5. Veebisaidi turvalistes osades sisalduvaid andmeid säilitatakse vaid seni, kuni nad on vajalikud käesoleva määruse eesmärkidel, kuid alati vähemalt kolm kalendriaastat alates teabe registreerimisaastale järgnevast aastast.

XIII JAGU
RAKENDAMINE

Artikkel 109
Liikmesriikide halduskoostöö

1. Käesoleva määruse rakendamise eest vastutavad asutused liikmesriikides teevad omavahel, ametiasutustega kolmandates riikides, komisjoniga ja viimase määratud organiga koostööd, et tagada käesoleva määruse täitmine.

2. Sel eesmärgil luuakse vastastikuse abi süsteem, mis sisaldab eeskirju teabevahetuse kohta eelneva taotluse korral või omal algatusel. Samuti luuakse automatiseeritud teabesüsteem riiklike andmebaaside alusel.

3. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 111 sätestatud korras.

Artikkel 110
Aruandluskohustus

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile iga nelja aasta järel aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

2. Liikmesriikide aruannete ning oma vaatluste põhjal koostab komisjon iga viie aasta järel aruande, mis edastatakse nõukogule ja Euroopa Parlamendile.

3. Komisjon teostab käesoleva määruse mõju hinnangu ühisele kalanduspoliitikale viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist.

4. Liikmesriigid edastavad komisjonile aruande, milles loetletakse eeskirjad, mida on põhiandmetest aruannete koostamiseks kasutatud.

Artikkel 111
Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 alusel loodud komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

3. Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud ajavahemikuks kehtestatakse üks kuu.

Artikkel 112
Nõukogu määruse (EÜ) nr 768/2005 muutmine

Nõukogu määrust (EÜ) nr 768/2005 muudetakse järgmiselt.

1. Artiklile 3 lisatakse järgmine punkt:

„i) aidata kaasa ühise kalanduspoliitika kontrollisüsteemi ühtsele rakendamisele, sealhulgas eelkõige:

- liikmesriikide kontrollitegevuste operatiivkoostöö korraldamine konkreetsete kontrolliprogrammide, ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi kontrolliprogrammide ja rahvusvaheliste kontrolliprogrammide rakendamiseks;

- auditite läbiviimine seoses riiklike kontrollisüsteemidega ja liikmesriikidevahelise koostööga nende kontrollisüsteemide raames, saades abi riiklikelt ametiasutustelt või sõltumatutelt kvalifitseeritud üksustelt;

- vajalik kontroll ülesannete täitmiseks.”

2. Artiklis 5

a) asendatakse lõige 1 järgmisega:

„1. Agentuuri operatiivkoostöö hõlmab kõikide tegevuste kontrolli, mida hõlmab ühine kalanduspoliitika”

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Tõhusama operatiivkoostöö eesmärgil liikmesriikide vahel võib agentuur kehtestada tegevuskavasid asjaomaste liikmesriikidega ja koordineerida nende rakendamist.”

3. Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7
Abi komisjonile ja liikmesriikidele

Agentuur abistab komisjoni ja liikmesriike viimaste kohustuste kõrgetasemelise, ühtse ja tõhusa täitmise eesmärgil ühise kalanduspoliitika eeskirjade raames, sealhulgas võitlus ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu ja nende suhetes kolmandate riikidega. Eelkõige on agentuuril järgmised ülesanded:

a) kehtestada ja välja töötada põhiõppekava liikmesriikide kalandusinspektsioonide instruktorite koolitamiseks ning pakkuda täiendavaid koolituskursusi ja -seminare kõnealustele inspektoritele ja muule kontrollitegevustega seotud personalile;

b) kehtestada ja välja töötada põhiõppekava ühenduse inspektorite koolitamiseks enne viimaste esimest töölerakendamist ja pakkuda kõnealustele inspektoritele regulaarselt täiendavaid koolituskursusi ja -seminare;

c) liikmesriikide taotlusel teostada liikmesriikide kontrollitegevustega seotud ühiseid toodete ja teenuste hankeid ning ühiste katseprojektide liikmesriikidepoolse rakendamise ettevalmistamist ja koordineerimist;

d) koostada ühine tegevuskord seoses ühiste kontrollitegevustega, mida teostavad kaks või enam liikmesriiki;

e) töötada välja kriteeriumid kontrolli- ja inspektsioonivahendite vahetuseks liikmesriikide vahel ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel ning kõnealuste vahendite tagamine liikmesriikide poolt;

f) teostada riskianalüüs kalandusandmete põhjal püügi, lossimise ja püügikoormuse kohta ning samuti riskianalüüs teatamata jäänud lossimise kohta, sealhulgas ka püügi ja impordi andmete võrdlemine andmetega ekspordi ja riikliku tarbimise kohta;

g) komisjoni või liikmesriikide taotluse korral töötada välja ühised inspektsioonimeetodid ja -menetlused;

h) aidata liikmesriikidel täita oma ja ühenduse ning muid rahvusvahelisi kohustusi, sealhulgas võitlus ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu ning piirkondlike kalandusorganisatsioonide raames tekkivaid kohustusi;

i) edendada ja koordineerida ühtsete riskijuhtimismeetodite väljatöötamist oma pädevusalal;

j) koordineerida ja edendada koostööd liikmesriikide vahel ning ühtseid standardeid ühenduse õigusaktides määratletud proovivõtukavade väljatöötamiseks.”

Nõukogu määrusele (EÜ) nr 768/2005 lisatakse järgmine peatükk:

„Peatükk IIIa Agentuuri pädevused

Artikkel 17a
Liikmesriikide inspekteerimine

1. Ilma et see piiraks asutamislepinguga komisjonile antud täidesaatvaid volitusi, abistab agentuur komisjoni, et hinnata ja kontrollida, kuidas liikmesriigid kohaldavad ühise kalanduspoliitika eeskirju. Agentuur võib teostada liikmesriikides ametiasutuste ja eraettevõtjate inspekteerimist. Sel eesmärgil võib ta kooskõlas asjaomaste liikmesriikide õigusnormidega:

   a) uurida asjaomaseid registreid, andmeid, menetlusi ja muud asjaomast materjali;

   b) teha koopiaid või väljavõtteid kõnealustest registritest, andmetest, menetlustest ja muust materjalist;

   c) küsida selgitust kohapeal;

   d) siseneda mis tahes asjaomastesse tööruumidesse või transpordivahenditesse.

2. Agentuuri ametnikud esitavad kirjaliku loa, mis kinnitab nende isikut ja ametinimetust. Agentuur teavitab asjaomast liikmesriiki kavandatud inspekteerimisest ja ametnike nimedest mõistliku aja piires enne inspekteerimist.

3. Asjaomane liikmesriik lubab inspekteerimist ja tagab, et mis tahes asjaomased organid või isikud lubavad samuti inspekteerimist.

4. Kui ettevõtja nimetatud inspekteerimisega ei nõustu, peab asjaomane liikmesriik agentuuri poolt volitatud ametnikele osutama inspekteerimiseks vajalikku abi.

5. Käesoleva artikli täitmiseks koostatud aruanded saadetakse asjaomastele liikmesriikidele ja komisjonile.

Artikkel 17b
Agentuuri meetmed

Vajaduse korral teeb agentuur järgmist:

a) annab välja kasutusjuhendeid inspekteerimise ühtlustatud standardite kohta;

b) töötab välja abimaterjale, milles kajastuvad parimad tavad ühise kalanduspoliitika kontrollimise valdkonnas, sealhulgas kontrolli teostavate ametnike koolitamise kohta ning ajakohastab seda regulaarselt;

c) jälgib ühise kalanduspoliitika kontrollimise üldist toimimist, sealhulgas üksikutes liikmesriikides. See võib hõlmata liikmesriikide külastamist;

d) annab komisjonile vajalikku tehnilist ja haldusalast tuge viimase ülesannete täitmiseks;

e) jälgib riigiametnike koolituse ja riiklike kontrollimeetmete taset ja kvaliteeti.

Artikkel 17c
Koostöö

1. Liikmesriigid ja komisjon teevad agentuuriga koostööd ning annavad agentuurile ülesannete täitmiseks vajalikku abi.

2. Pidades nõuetekohaselt silmas erinevaid õigussüsteeme üksikutes liikmesriikides, aitab agentuur kaasa koostööle liikmesriikide vahel ning viimaste ja komisjoni vahel ühtlustatud kontrollistandardite väljatöötamisel vastavalt ühenduse õigusaktidele ning võttes arvesse parimaid tavasid liikmesriikides ja kokkulepitud rahvusvahelisi standardeid.

Artikkel 17d
Erakorraline üksus

1. Kui komisjon omal algatusel või mitme liikmesriigi taotlusel tuvastab olukorra, mis hõlmab otsest, kaudset või potentsiaalset tõsist ohtu ühisele kalanduspoliitikale ning ohtu ei ole võimalik olemasolevate vahenditega ennetada, kõrvaldada ega vähendada ega asjakohaselt juhtida, teavitatakse viivitamatult agentuuri.

2. Sellise teate saamise korral või omal algatusel tegutsedes loob agentuur viivitamatult erakorralise üksuse ja teavitab sellest komisjoni.

Artikkel 17e
Erakorralise üksuse ülesanded

1. Agentuuri loodud erakorraline üksus vastutab kogu asjaomase teabe kogumise ja hindamise eest ning olemasolevate riski ennetamise, kõrvaldamise või vähendamise võimaluste määratlemise eest ühisele kalanduspoliitikale nii tõhusalt ja kiirelt kui võimalik.

2. Erakorraline üksus võib paluda abi mis tahes ametivõimudelt või eraisikult, kelle erialaseid teadmisi ta peab vajalikuks, et hädaolukorrale tõhusalt reageerida.

3. Agentuur teostab vajalikku koordineerimist, et hädaolukorrale asjakohaselt ja õigel ajal reageerida.

4. Erakorraline üksus teavitab asjakohasel juhul avalikkust riskidest ja võetud meetmetest.

Artikkel 17f
Mitmeaastane tegevuskava

1. Agentuuri mitmeaastases tegevuskavas kehtestatakse üldised eesmärgid, volitused, ülesanded, tulemusnäitajad ja agentuuri iga tegevuse prioriteedid viie aasta jooksul. See hõlmab personalipoliitika kava esitamist ja kättesaadavaks tehtavate eelarveassigneeringute prognoosi kõnealuse viieaastase perioodi eesmärkide järgimiseks.

2. Mitmeaastane tegevuskava esitatakse vastavalt komisjoni välja töötatud tegevuspõhisele juhtimissüsteemile ja -meetodile. Viimase võtab vastu haldusnõukogu.

3. Artikli 23 lõike 2 punktis c nimetatud iga-aastane tegevuskava viitab mitmeaastasele tegevuskavale. Selles märgitakse selgelt lisad, muudatused või väljajätmised võrreldes eelmise aasta tegevuskavaga ning tehtud edusammud mitmeaastase tegevuskava üldiste eesmärkide ja prioriteetide saavutamisel.

Artikkel 17g
Koostöö merenduse valdkonnas

1. Agentuur aitab kaasa integreeritud ELi merenduspoliitika rakendamisele ning eelkõige ELi integreeritud merejärelevalve võrgustiku saavutamisele, muutes kättesaadavaks nii töötavad süsteemid kui andmed kalanduse seire ja ELi institutsioonide, organite ja liikmesriikide nõuete täitmise kohta.

2. Tegevdirektor võib agentuuri nimel sõlmida halduskokkuleppeid teiste organitega käesolevas määruses hõlmatud küsimustes pärast haldusnõukogu teavitamist. Tegevdirektor teavitab komisjoni sellistest läbirääkimistest varajases etapis.

Artikkel 17h
Üksikasjalikud eeskirjad

1. Käesoleva peatüki üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 30 lõikes 2 osutatud korras.

2. Kõnealused eeskirjad võivad eelkõige hõlmata kavade koostamist hädaolukorrale reageerimiseks, erakorralise üksuse loomist ning kohaldatavaid praktilisi menetlusi."

Artikkel 113
Muude määruste muudatused

1. Määrust (EÜ) nr 2371/2002 muudetakse järgmiselt.

   a) Artikkel 21 asendatakse järgmisega:

   „Kontrollitakse juurdepääsu vetele ning kalavarudele ja artikliga 1 sätestatud tegevust ning kindlustatakse kehtiva ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine. Sel eesmärgil luuakse ühenduse süsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade seireks, järelevalveks, inspektsiooniks ja rakendamiseks."

   b) Artiklid 22–28 jäetakse välja.

2. Nõukogu määruses (EÜ) nr 423/2004[38] jäetakse välja V peatükk.

3. Nõukogu määruses (EÜ) nr 811/2004[39] jäetakse välja artiklid 7, 8, 10, 11, 12 ja 13.

4. Nõukogu määruses (EÜ) nr 2166/2005[40] jäetakse välja artiklid 9, 10, 11, 12 ja 13.

5. Nõukogu määruses (EÜ) nr 2115/2005[41] jäetakse välja artikkel 7.

6. Nõukogu määruses (EÜ) nr 388/2006[42] jäetakse välja artiklid 7, 8, 10 ja 11.

7. Nõukogu määruses (EÜ) nr 509/2007[43] jäetakse välja artiklid 6, 8, 9 ja 10.

8. Nõukogu määruses (EÜ) nr 676/2007[44] jäetakse välja artiklid 10, 11, 12, 14 ja 15.

9. Nõukogu määruses (EÜ) nr 1098/2007[45] jäetakse välja artiklid 15 ja 25.

10. Nõukogu määruses (EÜ) nr 847/96 jäetakse välja artikkel 5.

---

38 ELT L 70, 9.3.2004, lk 8.
39 ELT L 185, 27.5.2004, lk 1.
40 ELT L 345, 28.12.2005, lk 5.
41 ELT L 340, 23.12.2005, lk 3.
42 ELT L 65, 7.3.2006, lk 1.
43 ELT L 122, 11.5.2007, lk 7.
44 ELT L 157, 19.6.2007, lk 1.
45 ELT L 248, 22.9.2007, lk 1.

Artikkel 114
Kehtetuks tunnistamine

Nõukogu määrus (EMÜ) nr 2847/93 ja nõukogu 27. juuni 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1627/94, millega nähakse ette kalapüügilube käsitlevad üldsätted, tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 115
Viited

Viiteid välja jäetud sätetele vastavalt artiklile 113 ja kehtetuks tunnistatud määrustele vastavalt artiklile 114 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid tuleb lugeda II lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

XIV JAGULÕPPSÄTTED

Artikkel 116
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

MITMEAASTASTE KAVADE KONKREETSED INSPEKTEERIMISE EESMÄRGID

Eesmärk

1. Iga liikmesriik sätestab konkreetsed inspekteerimise eesmärgid vastavalt käesolevale lisale.

Strateegia

2. Kalapüügi inspekteerimis- ja järelevalvetegevus keskendub laevadele, mis tõenäoliselt püüavad kalaliike, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava. Kalaliikide, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, transpordi ja turustamise pistelist kontrolli kasutatakse ristkontrolli lisamehhanismina, et kontrollida inspekteerimis- ja järelevalvetegevuse tõhusust.

Prioriteedid

3. Erinevate püügivahendite suhtes kohaldatakse erinevaid prioriteetsustasemeid sõltuvalt sellest, mis ulatuses kalapüügivõimaluste piirangud laevastikke mõjutavad. Sellest tulenevalt sätestab iga liikmesriik konkreetsed prioriteedid.

Sihtkriteeriumid

4. Hiljemalt kuu jooksul pärast määruse jõustumist, millega kehtestatakse mitmeaastane kava, peavad liikmesriigid rakendama oma kontrollikavad, võttes arvesse allpool sätestatud eesmärgid.

   Liikmesriigid määratlevad ja kirjeldavad, millist proovivõtustrateegiat kohaldatakse.

   Komisjonil on taotluse korral juurdepääs liikmesriigi kasutatavale proovivõtukavale.

   a) Inspekteerimise tase sadamates

      Üldiselt on eesmärk saavutada täpsus, mis on vähemalt võrdne täpsusega, mis saavutataks tavalise pistelise proovivõtu meetodiga, mille puhul kontrollitakse kaalu alusel 20 % kõigist liikmesriigis lossitud liikidest, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava.

   b) Turustamise inspekteerimise tase

      Oksjonil müügiks pakutavate kalaliikide, millele kohaldatakse mitmeaastast kava, 5 % koguse inspekteerimine.

   c) Inspekteerimise tase merel

      Paindlik eesmärk: sätestatakse pärast püügitegevuse üksikasjalikku analüüsi igas piirkonnas. Eesmärgid merel määravad patrullimispäevade arvu merel majandamise aladel, võib-olla eraldi eesmärgiga päevade kohta, kui patrullitakse konkreetsetes piirkondades.

d) Õhujärelevalve tase

Paindlik eesmärk: sätestatakse pärast püügitegevuse üksikasjalikku analüüsi igas piirkonnas ja võttes arvesse liikmesriigi käsutuses olevaid olemasolevaid ressursse.

II LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EMÜ) nr 2847/93	**Käesolev määrus**
Artikli 1 lõige 1	Artiklid 1 ja 2
Artikli 1 lõige 2	Artikli 5 lõige 3
Artikli 1 lõige 3	Artikkel 2
Artikkel 2	Artikkel 5
Artikkel 3	Artikkel 9
Artikkel 4	Artikkel 5
Artikli 5 punktid a ja b	Artikkel 65
Artikli 5 punkt c	Artikkel 8
Artikkel 6	Artiklid 14, 15 ja 16
Artikkel 7	Artikkel 17
Artikkel 8	Artikkel 21
Artikli 9 lõiked 1, 2, 3 ja 4	Artiklid 54, 55
Artikli 9 lõike 4 punkt b	Artikkel 57
Artikkel 11	Artiklid 18, 19
Artikkel 12	
Artikkel 13	Artikkel 58
Artikkel 14	Artikkel 52
Artikkel 15	Artiklid 23, 25
Artikkel 16	Artikkel 24
Artikkel 17	Artiklid 5, 65
Artikkel 19	Artiklid 102, 103
Artikkel 19a	
Artikkel 19b	
Artikkel 19c	
Artikkel 19d	
Artikkel 19e	Artikkel 14
Artikkel 19f	

Artikkel 19g	
Artikkel 19h	
Artikkel 19i	
Artikkel 19j	
Artikkel 20	Artiklid 37, 38
Artikkel 20a	
Artikli 21 lõiked 1, 2 ja 3	Artiklid 26, 27
Artikli 21 lõige 4	Artikkel 28
Artikkel 21a	Artiklid 26, 27
Artikkel 21b	Artiklid 23, 25
Artikkel 21c	Artikkel 27
Artikkel 22	
Artikkel 23	Artiklid 97, 98
V jagu	IV jagu, II peatükk
Artikli 28 lõige 1	Artikkel 48
Artikli 28 lõige 2	Artikkel 60
Artikli 28 lõike 2 punkt a	Artikkel 48
Artikkel 28c	Artiklid 9, 14
Artiklid 28a, b, c, d, e, f, g ja h	
Artikkel 29	Artiklid 88, 89, 90, 91, 92 ja 93
Artikkel 30	Artikkel 94
Artikli 31 lõiked 1 ja 2	Artikkel 81
Artikli 31 lõige 3	Artikkel 82
Artikli 31 lõige 4	Artikkel 78
Artikkel 32	Artikkel 80
Artikkel 33	Artikkel 81
Artikkel 34	
Artikkel 34a	Artikkel 109
Artikkel 34b	Artikkel 89
Artikkel 34c	Artikkel 87

Artikkel 35	Artikkel 110
Artikkel 36	Artikkel 111
Artikkel 37	Artiklid 104 ja 105
Artikkel 38	Artikkel 3
Artikkel 39	Artikkel 114
Artikkel 40	Artikkel 116
Määrus (EÜ) nr 2371/2002	**Käesolev määrus**
Artikkel 21	Artiklid 1, 2
Artikli 22 lõige 1	Artiklid 6, 7, 9, 14, 66
Artikli 22 lõige 2	Artiklid 50, 52, 54, 58, 66
Artikli 23 lõige 3	Artikli 5 lõiked 3 ja 5, artikkel 11
Artikli 23 lõige 4	Artikli 28 lõige 2, artikkel 97
Artikkel 24	Artikkel 5, VII jagu, artiklid 61 ja 83
Artikkel 25	VII jao III, IV peatükk
Artikli 26 lõige 1	Artikkel 88
Artikli 26 lõige 2	Artikkel 101
Artikli 26 lõige 4	Artikkel 27
Artikli 27 lõige 1	Artiklid 88–91
Artikli 27 lõige 2	Artiklid 93 ja 94
Artikli 28 lõige 1	Artikkel 109
Artikli 28 lõige 3	Artiklid 71–73
Artikli 28 lõige 4	Artikkel 70
Artikli 28 lõige 5	Artikkel 64
Määrus (EÜ) nr 1627/94	**Käesolev määrus**
Kogu määrus	Artikkel 7
Määrus (EÜ) nr 423/2004	**Käesolev määrus**
Artikkel 9	Artikli 14 lõige 2
Artikkel 11	Artikkel 17
Artikkel 12	Artikkel 34
Artikkel 13	Artikli 14 lõige 3

Artikkel 14	Artikkel 36
Artikli 15 lõige 1	Artikli 53 lõige 4
Määrus (EÜ) nr 811/2004	**Käesolev määrus**
Artikkel 7	Artikli 14 lõige 2
Artikkel 8	Artikkel 17
Artikkel 10	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 11	Artikkel 35
Artikkel 12	Artikli 53 lõige 4
Määrus (EÜ) nr 2166/2005	**Käesolev määrus**
Artikkel 9	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 10	Artikli 53 lõige 1
Artikkel 12	Artikkel 35
Artikkel 13	Artikli 53 lõige 4
Määrus (EÜ) nr 2115/2005	**Käesolev määrus**
Artikkel 7	Artikli14 lõige 3
Määrus (EÜ) nr 388/2006	**Käesolev määrus**
Artikkel 7	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 8	Artikli 53 lõige 1
Artikkel 10	Artikkel 35
Artikkel 11	Artikli 53 lõige 4
Määrus (EÜ) nr 509/2007	**Käesolev määrus**
Artikkel 6	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 8	Artikkel 35
Artikkel 9	Artikli 53 lõige 4
Määrus (EÜ) nr 676/2007	**Käesolev määrus**
Artikkel 10	Artikli 14 lõige 2
Artikkel 11	Artikli 14 lõige 3
Artikkel 12	Artikli 53 lõige 1
Artikkel 14	Artikkel 35
Artikkel 15	Artikli 53 lõige 4

Määrus (EÜ) nr 1098/2007	**Käesolev määrus**
Artikkel 15	Artikli 14 lõige 3
Määrus (EÜ) nr 847/96	**Käesolev määrus**
Artikkel 5	Artikkel 97